

Светлината
на света (II)

Съботни библейски уроци

април, май, юни 2014

Светлината на света (II)

Съдържание

Предисловие

1. Израел в Ханаан
2. Гедеон
3. Самсон
4. Илий и неговите синове
5. В дните на Самуил
6. Първият цар на Израел
7. Цар Давид
8. Покаянието и възмездието на Давид
9. Соломон
10. Поуки от една печална грешка
11. Цар Аса
12. Цар Езекия
13. Поуки от неверността на един народ

Залези на слънцето

Програма за общообразователния час в събота след обед

Програма за сутрешно и вечерно богослужение

Съботните библейски уроци, една програма за всекидневно изучаване, са основани единствено върху Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Забележките са по възможност толкова кратки, колкото да предадат накратко известни мисли. В някои случаи са поставени скоби за осигуряване на яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Изучаването на посочените в началото на всеки урок четива от Духа на пророчеството се препоръчват настойчиво.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

<http://www.sdarm.org> e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. Св. св. Кирил и Методий № 74 1202 гр София

тел. 9 83 11 05

За кореспонденция: 1000 гр. София Пош. кутия 1202

e-mail: sdarm@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

Предисловие

През това тримесечие ще видим как през времето на съдиите и царете Израел, като народ, не успя да осъществи святото доверие, което получиха от Бога. И също ще видим, че поради тяхната неустойка, Бог ги разпръсна между народите.

Но Библията открива, че не всички бяха изгубени. Всред националното отстъпничество Бог запази един малък остатък от верни поклонници. Между тези малцина достойни души имаше някои, чрез които Бог вършеше велико дело. Някои, включително онези, които направиха сериозни грешки, но по-късно се покаяха, са споменати между героите на вярата. Апостол Павел пише: *„И какво повече да кажа? Защото не ще ми стигне време да приказвам за Геден, Варак, Самсон и Иефтае, за Давид още и Самуил и пророците; които с вяра побеждаваха царства, раздаваха правда, получаваха обещания, затуляха устата на лъвовете, угасваха силата на огъня, избягваха острогата на ножа, оздравяваха от болести, ставаха силни във война, обръщаха в бяг чужди войски. Жени приемаха мъртвите си възкресени; а други бяха мъчени, защото, за да получат по-добро възкресение, те не приемаха да бъдат избавени. Други пък изпитваха присмехи и бичувания, а още и окови, и тъмници; с камъни биваха убити, с трион претрити, с мъки мъчени, умираха заклани с нож, скитаха се в овчи и кози кожи и търпяха лишение, бедствия и страдания; те, за които светът не беше достоен, се скитаха по пустините и планините, по пещерите и рововете на земята. Но всички тези, ако и да бяха засвидетелствани чрез вярата им, пак не получиха изпълнението на обещанието, да не би да постигнат в съвършенство без нас; защото за нас Бог промисли нещо по-добро.”* (Евреи 11:32-40)

Положителните опитности на тези герои съдържат поуки за проповедници, работници, църковни служители и за всички нас.

Бог да благослови нашите ученици в съботното училище, когато изучават тези уроци!

Съботно-училищен отдел към Генералната конференция

5 април 2014 г.

Дарения от първата събота за мисионското училище в Хондурас

„Великото дело на родители и учители е изграждане на характер, стремейки се да възстановят Христовия образ в онези, които са поставени под тяхна грижа. Едно познаване на науките губи всяко значение в сравнение с тази велика цел; но всяко истинско възпитание може да бъде направено да помогне при развитието на праведен характер. Образоването на характер е дело на цял живот и то е за вечността.”
Свидетелства за родители, учители и ученици, с. 61

„Един оформен по Божие подобие характер е единственото съкровище, което човек може да вземе от този свят в бъдещия.” *Младежки инструктор, 17.08.1899*

Централната американска уния е църковна организация, учредена от известен брой малки страни, разположени в центъра на Американския континент. Тази уния е вложила много усилия в образователното дело. През последните години образователната цел е била да учи нашите деца и младежи в наши собствени училища. Това е едно трудно дело, но Господ ни е благословил с отлични резултати и много хора, които са дошли в контакт с нашето образователно дело, са се заинтересували от евангелската вест.

Знаем, че заповедта е: Образовайте, образовайте, образовайте! Но нашите икономически ресурси не са достатъчни за продължаване на това дело. Сърцата ни са обременени с тази мисъл. Как може да оставим нашите деца и младежи да получат светско образование, да се обезсърчат и тогава да паднат плячка на неприятелските измами? Имаме голямо желание да продължи това дело, но се нуждаем от вашата помощ.

Поради тази причина апелираме към всички наши братя и сестри по света да ни помогнат в това велико дело. Затова в даренията от първата събота молим не забравяйте онези деца и младежи от унионската конференция на Централна Америка. Благодарим ви предварително и ви предоставяме следните думи от перото на вдъхновението:

„В най-висш смисъл делото на възпитание и обучение и делото на спасението са едно; защото при обучението, както при изкуплението „никой не може да положи друга основа, освен положената, която е Исус Христос” (1Кор. 3:11).” *Съвети към църквата, с. 202*

Вашите братя и сестри от Централно-американската уния

Израел в Ханаан

„И Израел служи на Господа през всичките дни на Исус и през всичките дни на старейшините, които преживяха Исус, и които знаеха всичките дела, които Господ бе извършил за Израел.” (Исус Навин 24:31)

„Израелтяните проявиха само едно непълно послушание към заповедите на Бога (да изгонят всички жители на Ханаан) и за много поколения бяха измъчвани от един остатък от идолопоклонническия народ.”
Знамения на времето, 13.01.1881

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, с. 375 – 379 (53. *Древните съдии* — до „Присъствието им ще причини само слабост”)

Неделя

30 март

1. ЗАВЕТЪТ ПОДНОВЕН И СЛЕД ТОВА ЗАБРАВЕН

а. Как Исус Навин в края на дните си увещаваше народа да остане верен на Господа? И как отговориха те на увещанието му? Исус Навин 24:15, 16, 20-26

„Бог беше поставил народа Си в Ханаан като могъщо укрепление срещу вълната на морално нечестие, застрашаващо да потопи света. Ако израелтяните Му бяха верни, Бог възнамеряваше да продължат завладяването и да победят. Той щеше да предаде в ръцете им по-големи и по-могъщи народи от ханаанците.” *Патриарси и пророци, 375*

б. Какво направиха те обаче след смъртта на Исус Навин? Съдии 2:7, 8, 11, 12; 3:5-7

„С пренебрегването на Божиите ограничения онези, които завладяха Ханаан, посяха семе на нечестие, което продължи да дава горчив плод в продължение на много поколения. (...) С греховете си Израел

се отделиха от Бога. Силата им бе отнета и те не можеха вече да надделяват над враговете си.” *Патриарси и пророци, с. 376*

Понеделник

31 март

2. „ВИНАГИ ИМАШЕ ОСТАТЪК”

а. Кой термин използва Библията за реформаторите от този период на църковната история? Коя дума е употребена, за да опише реформаторското дело на тези Божии служители? Съдии 2:16, 18

б. Опиши дълбочината на отстъпничеството, което Божият народ преживя? Псалм 78:58-62 Как работеше Бог, за да освободи народа Си от враговете им, спомняйки си за заветните обещания към Авраам? Стихове 65, 66

в. Какво уверение имаме, че истината никога не ще бъде оставена без верни знаменосци, независимо колко много може да се отвърнат от Бога? Исаия 1:9; Римляни 11:1-5 Кое подсказва, че Бог също ще използва един верен остатък, за да реформира Своя народ във времето на края? Еклисиаст 3:15

„Но Той (Бог) не остави съвсем народа Си. Винаги имаше един верен на Йехова остатък; и от време на време Господ издигаше верни и смели мъже да съборят идолопоклонството и да избавят израелтяните от враговете им.” *Патриарси и пророци, с. 376*

„Великата Глава, Който се движи сред тези светилина, никога не ще бъде без църква. (...) Ако откажем да свети нашата светлина за Учителя, (...) други ще вършат самото това дело, което ние можеше да вършим, но отказахме да вършим.” *Ривю енд херълд, 7 юни 1897*

„Мнозина, притежаващи голяма светлина, не я оценяват и не се възползват от нея. (...) Те ще се отрекат от принципите на истината и ще нанесат укор на Божието дело. Христос заявява, че ще ги избълва из устата Си. (...) Господ ще даде вестта Си на тези, които живеят в съот-

ветствие с притежаваната светлина и ще ги признае за истинни и верни. (...) Те ще заемат мястото на онези, които макар че са имали светлина и знание, не ходят в Господния път, а са действали според въображението на неосветения си ум.” *Избрани вести, т. 3, с. 364, 365*

„В часа на най-голямата опасност за църквата ще бъдат произнесени най-горещи молитви за нея от верния остатък.” *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 515*

Вторник

1 април

3. ИЗРАЕЛЕВИЯТ ОТЧАЯН ВИК КЪМ БОГА

а. Назови някои от избавителите измежду верния остатък, от който Бог издигна в ранните времена съдиите. Съдии 3:9, 15, 31; 4:4, 6
Кой сред тези герои беше призван да разкъса ярема на притеснителите? Съдии 6:11-14

„До Гедеон дойде Божественият зов за освобождение на народа Му. (...) Гедеон тъжно размишляваше за състоянието на Израел и за това как да се разкъса робския ярем на неговия народ.” *Патриарси и пророци, с. 377*

б. Защо Гедеон поиска знак от личността, която говореше с него? Съдии 6:17-21

„Гедеон пожела да получи някакъв знак, че говорещият му бе ангелът на завета, действал за Израел в миналото. Божии ангели, общували с Авраам, веднъж бяха споделили неговото гостоприемство и сега Гедеон помоли Божествения вестител да остане негов гост. Като побърза към шатъра си, той приготви ядене от оскъдните си запаси – едно козле и безквасни хлябове, които предложи на ангела. Но ангелът му каза: „Вземи месото и пресните пити, та ги сложи на камък, а чорбата излей.” Гедеон стори това и тогава му бе даден знакът, който бе пожелал: с жезъл в ръката ангелът докосна месото и безквасните хлябове, пламък излезе от скалата и изгори жертвата. Тогава ангелът изчезна от погледа му.” *Патриарси и пророци, с. 377, 378*

Дарения от първата събота - за мисионското училище в Хондурас

в. Кое уверение успокои Геден, след като погледна на Христос като на Ангела на завета и се уплаши за самия си живот? Съдии 6:22, 23

„Тези благи думи бяха изговорени от същия състрадателен Спасител, Който каза на изкушените ученици в бурното море: „Аз съм, не бойте се“ (Марк 6:50). Той, Който се яви на онези скърбящи души в горницата и изговори съвсем същите думи, се обърна към Геден с думите „Мир на тебе.“ *Знамение на времето, 23.06.1881*

Сряда

2 април

4. ПЪРВАТА РАБОТА – РЕФОРМАЦИЯ В ДОМА

а. Къде започна Геден делото на реформация в Израел? Съдии 6:25, 27, 28

„Йоас - бащата на Геден, участваше в престъплението на сънародниците си и бе издигнал в Офра, където живееше, голям олтар на Ваал, на когото се покланяше народът от града. Геден получи заповед да събори този олтар и върху скалата, на която бе изгорена жертвата, да издигне олтар на Йехова и тук да Му направи жертвоприношение. Принасянето на жертви пред Бога бе поверено на свещениците и се ограничаваше до олтара в Сило. Но Този, Който бе установил ритуалната служба и на Когото сочеха всички жертви, имаше сила да промени изискванията Си. Освобождението на Израел трябваше да се предхожда от един тържествен протест срещу поклонението на Ваал. Преди да излезе срещу враговете на народа си, Геден трябваше да обяви война на идолопоклонството.

Божественото нареждане бе вярно изпълнено. Геден знаеше, че ще срещне съпротива, ако се опита да действа открито, затова извърши делото тайно с помощта на слугите си, като работи цяла нощ.“ *Патриарси и пророци, с. 378*

б. Каква беше реакцията на градските мъже, когато на следващата сутрин видяха, че олтарът на Ваал е разрушен? Съдии 6:30

в. Как Йоас, като виден мъж в града, застана в защита на сина си и какво каза на множеството? Съдии 6:31, 32

„Голям бе гневът на жителите на Офра, когато дойдоха на сутринта да се поклонят на Ваал. Те биха отнели живота на Гедеон, ако не бе Йоас, който знаеш за посещението на ангела. Йоас застана в защита на сина си. „Вие ли ще защитите делото на Ваал – запита той. – Или вие ще го спасите? Който защити неговото дело, нека бъде умъртвен, докато е още заран. Ако той е бог, нека сам защити делото си, като са съборили жертвеника му.” Ако Ваал не можеше да защити собствения си олтар, как неговите поклонници можеха да му доверяват защитата си?” *Патриарси и пророци, с. 378*

Четвъртък

3 април

5. НУЖНИТЕ КАЧЕСТВА В ХРИСТОВИТЕ ВОЙНИЦИ

а. Какъв урок трябва да научат войниците на кръста от Гедеон? Римляни 15:4; 1Петрово 3:15

„Господ желае да върши велики неща за нас. Ние не ще спечелим победата чрез численост, но чрез пълно предаване на душата на Исус. Трябва да вървим напред с Неговата сила, доверявайки се на мощния израелев Бог. (...) Господ също така желае да работи сега чрез човешки усилия и да осъществява велики неща чрез слаби инструменти. Съществено е да се има интелигентно познание относно истината, защото как в противен случай може да бъдат срещнати нейните опоненти? Библията трябва да се изучава не само за доктрините, които учи, но за нейните практически поуки. Никога не трябва да бъдете изненадани, никога не трябва да бъдете без вашето оръжие. Бъдете подготвени за всеки непредвиден случай, за всеки зов на дълга. Чакайте, бдейки за всеки благоприятен случай да представите истината известна с пророчествата, известна с Христовите поучения. Но не се доверявайте на добре подготвени аргументи. Аргументи само не е достатъчно. Трябва да търсете Бога на колене; трябва да вървите напред да срещате хората чрез силата на влиянието на Неговия Дух.

Действайте бързо, Бог ще ви даде незначителни мъже, както бяха мъжете, които съставяха Гедеоновата армия. Много пъти проповедни-

Дарения от първата събота - за мисионското училище в Хондурас

ците са твърде педантични, твърде пресметливи. Докато са готови да вършат велико дело, благоприятният случай за вършене добро дело отминава неизползван. Проповедникът действа като че ли цялото бреме почива върху него, един беден ограничен човек, когато всъщност Исус го носи него, а също и бремето му. Братя, доверявайте се по-малко на себе си, а повече на Исус.” *Библейски коментар, т. 2, с. 1003, 1004*

Петък

4 април

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Когато евреите се установиха в Ханаан, какво стана след смъртта на Исус Навин?**
- 2. Какво уверение имаме, че истината никога не ще бъде оставена без верни знаменосци?**
- 3. Къде започна Геден делото на реформация в Израел?**
- 4. Как се опита Йоас да успокои гнева на народа?**
- 5. Какъв урок трябва да научим от добрата работа на Геден?**

* * *

Гедеон

„Това не е друго освен сабята на Гедеон, Йоасовия син, израел-тянина; Бог предаде в ръката му Мадиям и цялото ни множество.” (Съдии 7:14)

„Всички, които ще бъдат войници на Христовия кръст, трябва да бъдат препасани с оръжието и приготвени за конфликта. Те не трябва да се плашат от заплахи или да се ужасяват от опасности. Трябва да бъдат предпазливи при опасност, но твърдо и храбро да посрещат врага и да воюват за Бога.” *Знамение на времето, 30.06.1881*

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, 379 (53. *Древните съдии* - от „В Израел имаше закон преди войската да излезе на бой...”)

Неделя

6 април

1. ЕДИН МЪЖ ЖЕЛАЕ ДА СЕ ПОКОРЯВА НА БОГА

а. Какво направиха мадиямците и амаличаните, когато разбраха, че Гедеон е разрушил олтара на Ваал и сформира армия? Съдии 6:33

б. Какво направи Гедеон с помощта на Бог, за да се сражава с окупаторите? Съдии 6:34, 35

в. Кое Господно нареждане намали армията на Гедеон до триста мъже? Съдии 7:2-7

„Той (Гедеон) се удиви, когато чу, че армията му е твърде голяма. Но Господ видя гордостта и неверието в сърцата на людеите Му. (...) Мнозина бяха обладани от страх пред вида на мадиямските множества. И ако Израел победеше, същите тези хора щяха да си присвоят славата, вместо да припишат победата си на Бога.” *Патриарси и пророци, с. 379*

Понеделник

7 април

2. НЯМА МЯСТО ЗА БЕЗГРИЖНИЯ И СЕБЕУГАЖДАЩИЯ

а. Какъв урок можем да научим от начина, по който бяха изпитани трийсет и двете хиляди мъже? Марк 8:34 Кои са някои от важните

качества, които трябва да се вземат в предвид при избиране на мъже и жени за евангелското дело днес? Римляни 12:11

„В Господното дело нямаше място за безгрижни и себе угаждащи си хора. Избраните от Бога мъже бяха малко, но те нямаше да допуснат личните им нужди да ги отклонят от изпълнението на дълга. Тристата избрани мъже не само притежаваха смелост и себевладеене, но бяха и хората на вярата. Те не се бяха осквернили с идолопоклонство. Бог можеше да ги насочва и чрез тях да спаси Израел. Успехът не зависи от броя на хората. Бог може да избавя с малцина, както и с мнозина. Той бива почетен не толкова от големите множества, колкото от характера на желаещите да Му служат.” *Патриарси и пророци, 379*

„Искаме мисионери, които са мисионери в пълния смисъл на думата, които ще отстраняват всякакви себелюбиви съображения и ще поставят на първо място Божието дело. Работейки с очи, отправени единствено към Неговата слава, те ще се държат като Божии воители, готови да отидат, където Той заръча, и да работят в каквато и да е област за разпространение на познанието за истината.” *Служители на евангелието, с. 392*

б. Предвид отговорността, възложена на родителите, да възпитават децата си в навици на прилежност (Притчи 22:6), на кой въпрос, отекващ в думите, отправени към царя на Юда, те ще трябва да отговорят? Еремия 13:20 (последната част)

„Родителите не могат да извършат по-голям грях от пренебрегването на дадените им от Бога отговорности, като оставят децата си без никаква работа. Тези деца скоро ще се научат да обичат мързела и като пораснат, ще бъдат безотговорни, безполезни мъже и жени.” *Детско водителство, с. 63*

„Бог (...) е недоволен от онези, които са твърде безгрижни или твърде лениви, за да станат полезни, добре информирани работници. Господ ни повелява да Го възлюбим с цялото си сърце и душа, с всичката си сила и ум. Това ни налага задължението да развиваме ума до най-пълния му обхват, та да можем всецяло да познаем и да възлюбим нашия Създател.” *Христови притчи, с. 203*

Вторник

8 април

3. САБЯТА НА ГЕДЕОН

а. След като Гедеон беше прекарал нощта в страх от предстоящия

сблъсък с мадиамците и амаличаните, какво му каза Господ, за да го насърчи? Съдии 7:9-11

„Геден разпозна Божия глас, който му говори чрез тези мадиамци. Върна се при малкото мъже под негово командване и каза: „Станете, защото Господ предаде в ръката ви мадиамското множество” (Съдии 7:15).” *Патриарси и пророци, 380*

б. Какво доту Геден от двама неприятелски войника и как реагира Геден? Съдии 7:13-15

„Геден разпозна Божия глас, който му говори чрез тези мадиамци. Върна се при малкото мъже под негово командване и каза: „Станете, защото Господ предаде в ръката ни мадиамското множество” (Съдии 7:15).” *Патриарси и пророци, 380*

в. Опиши плана за атаката, който беше предложен чрез Божественото откровение. Съдии 7:16-20 Какво направи обхванатото от паника множество, като се обърка от този план? Съдии 7:21, 22

„По Божествено нареждане му беше внушен план за атака, който той изпълни незабавно. Тристата мъже бяха разделени на три дружини. На всеки бе дадена тръба и факла, скрита в глинени воденоси. Дружините бяха разположени по такъв начин, че да нападнат мадиамския лагер от различни посоки. Посред нощ по сигнал, даден от бойния рог на Геден, трите дружини засвириха с тръби. Тогава, счупвайки воденосите си и откривайки горящите факли, те се втурнаха към врага с ужасния боен вик: „За Господа и за Геден!”

Спящата армия се събуди внезапно. От всички страни видяха светлината на горящите факли. От всички страни чу звука на тръбите и вика на обсаждащите. Вярвайки, че ги напада огромна армия, мадиамците изпаднаха в ужас. С дива, панически викове побягнаха да спасяват живота си. Обърквайки собствените си другари с враговете, те се избиваха помежду си със саби.” *Патриарси и пророци, с. 380*

Сряда

9 април

4. ГЕДЕОН ПРЕД ЕДИН ВЪТРЕШЕН КОНФЛИКТ

а. Какво направиха хилядите мъже от израелевите племена, кога-

то призивът на Гедеон достигна до тях? Съдии 7:23 Какво направиха мъжете на Ефрем, когато Гедеон ги повика? Ст. 24, 25

б. Защо ефремците се разгневиха? Как съдържаният и мъдър отговор на Гедеон успокои неоснователния гняв на ефремските мъже? Съдии 8:1-3

„Духът на ревност можеше лесно да се разгори в разпра, която да доведе до битка и кръвопролитие. Но скромният отговор на Гедеон смекчи гнева на ефремците и те се върнаха с мир в домовете си. Твърд и безкомпромисен, що се отнася до принципа, във война — „мъж силен и храбър“, Гедеон показва и дух на любезност, какъвто рядко се среща.” *Патриарси и пророци, с. 382*

в. Какво трябва да научи една личност преди да може да стане успешен духовен победител? Притчи 15:1, 33; 25:15; Колосяни 4:6; 1Петрово 3:15

„Водачът, избран от Бог да разбие мадиамците, не заемаше видно място в Израел. Той не бе управник, свещеник или левит. Сам се смяташе за най-малък в бащиния си дом. Но Бог видя, че бе смел и благочестив човек. Той не се облягаше на себе си, а желаше да следва водачеството на Господа. Бог не винаги избира за Своето дело хора с големи таланти, а такива, които може най-добре да употреби. (...) Господ може да работи най-успешно с хора, които най-добре осъзнават собствената си недостатъчност и които ще се уповават на Него като на свой Водач и Източник на сила. Той ще ги направи силни, като обедини слабостта им със Своята мощ и ще ги направи мъдри, като свърже незнанието им със Своята мъдрост.

Ако Божият народ е истински смирен, Господ може да направи за него много повече. Но малко са хората, на които може да се повери такава голяма отговорност за успеха, без да проявят себеуверование и без да забравят зависимостта си от Бога. Ето защо, когато избира инструменти за Своето дело, Господ подминава почитаните от света като велики, талантливи и умни. Те твърде често са горди и самодоволни. Чувстват се способни да действат без съвет от Бога.” *Патриарси и пророци, 38-382*

5. УМЪТ НА ГЕДЕОН НАКРАЯ ОБЪРКАН

а. След като армиите на Израел бяха спечелили блестящ успех над мадиамците и амаличаните, как работеше Сатана чрез ума на Гедеон, за да отклони израелевия народ от правия път? Съдии 8:24, 27

„Тъй като (Гедеон) получи заповед да принесе жертва на скалата, където му се яви ангелът, Гедеон си направи заключението, че е определен да действа като свещеник. Без да дочака Божествено одобрение, реши да намери подходящо място и да установи система на поклонение, подобна на тази в скинията. (...) Поведението му послужи за примка на самия него и за семейството му, както и на Израел. Незаконното поклонение подведе мнозина от народа окончателно да оставят Господа, за да служат на идоли. След смъртта на Гедеон много хора, сред които и собственото му семейство, отстъпиха от Бога. Така същият този човек, който по-рано бе съкрушил идолопоклонството, подведе народа да се отклони от Господа.

Малцина осъзнават колко далеч достига влиянието на думите и делата им, колко често грешките на родителите довеждат децата и внуците им до най-бедствени резултати дълго след като те са легнали в гроба. Всеки влияе на другите и ще отговаря за резултата от това влияние. Думите и делата имат определена сила и след дълго време ще се покаже плода от нашия живот тук. Впечатлението, създадено от нашите думи и дела, със сигурност ще се отрази върху самите нас като благословение или проклятие.” *Патриарси и пророци, с. 383*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Защо Гедеон беше изненадан, когато Господ му каза да намали армията си?**
- 2. Защо беше необходима една такава стъпка при съществуващите обстоятелства?**
- 3. Какво каза Господ на Гедеон в ранните часове преди разсъмване?**
- 4. Кое спомогна на Гедеон да даде такъв мъдър отговор, за да успокои неоснователния гняв на ефремците?**
- 5. Какво трябва да научи една личност преди да може да стане духовен победител?**

Самсон

„И Господният Дух започна да го (Самсон) подбужда.” (Съдии 13:25)

„Божие то обещание, че чрез Самсон Той ще „започне да избавя Израел от ръката на филистимците (Съдии 13:5), бе изпълнено; но колко мрачен и ужасен е докладът за този живот, който можеше да бъде за прослава на Бога и слава за народа!” *Конфликт и кураж, с. 132*

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, с. 386 – 391 (54. Самсон)

Неделя

13 април

1. ИЗРАЕЛ ОТНОВО ПОД ГНЕТ

а. Какво направи Израел през време на просперитет и мир след победите на Гедеон и Ефтай? Съдии 10:6, 7; 13:1

б. Как отговори Господ на техния полусърдечен вик за освобождение при един от тези случаи? Съдии 10:13, 14 Би ли казал Бог същото на Своя народ днес?

в. Как беше Божият народ в онези времена и как трябва Неговият народ днес да поддържа делото на реформа, за да получи освобождение от грех и гнет? 2Летовници 7:14

„Когато народът отстрани греховете си, които го отделят от Неговото присъствие, Той чува молитвите му и веднага започва да действа за него.” *Патриарси и пророци, с. 385*

„Първата ни работа е да отстраним греха; но за да направим това, трябва да дойдем така близо до Бога, че да можем да разберем Неговия характер и изисквания и така да осъзнаем нашата греховност и нуждата ни от Спасител.” *Ривю енд херълд*, 4.03.1884

Понеделник

14 април

2. ПЛЕННИЧЕСТВОТО НА ЕДИН ИЗБРАН ОСВОБОДИТЕЛ

а. Как отговори Бог на молитвата на Израел за освобождение от филистимския гнет? Съдии 13:24, 25

„Макар че не получаваха видим отговор и година след година силата на поробителя продължаваше да тегне все повече върху земята им, Божието провидение бе подготвило помощ. Още в ранните години на филистимското робство се роди дете, чрез което Бог възнамеряваше да покори силата на тези могъщи врагове.” *Патриарси и пророци*, с. 386

б. Въпреки че се посвети на мисията си, как позволи Самсон Сатана да го отклони от правия път и да го направи пленник на силите на тъмнината? Съдии 14:1-3

„Ако Самсон бе послушал Божествените нареждания така вярно, както сториха неговите родители, съдбата му щеше да бъде по-благодатна и по-щастлива. Но общуването с идолопоклонници го поквари. Градът Сарая беше близо до границата с филистимците и той общуваше с тях на приятелски начала. Така в младостта му покълнаха склонности, влиянието на които помрачи целия негов живот. Млада жена, живееща във филистимския град Тамнат, привлече чувствата му и той реши да се ожени за нея.” *Патриарси и пророци*, с. 387, 388

„Той не попита Бога дали ще може по-добре да Го прослави, ако се обвърже с избраницата си и дали не се поставя в позиция, от която не би могъл да изпълни предначертанието на живота си. На всички, търсещи първо да почетат Бога, Той е обещал мъдрост. Но няма обещание за склонните към себеугаждане.

Колко много хора постъпват като Самсон! Колко често се сключват

бракове между набожни и безбожни, като влечението е решило избора на съпруг или съпруга!” *Патриарси и пророци, с. 388*

в. Какво направи Самсон след като разбра, че собствената му булка го беше предала? Какво се случи след като остави сватбата? Какво стана, когато гневът на Самсон охладня? Съдии 14:15-20; 15:1, 2

Вторник

15 април

3. САМСОНОВТА СВЕТЛИНА СТАВА ТЪМНИНА

а. Чувайки, че съпругата му е дадена на друг мъж, как отмъсти Самсон на филистимците? Съдии 15:4, 5

б. Как отмъсти Самсон за смъртната отплата на филистимците срещу неговата съпруга и баща ѝ? Съдии 15:6-8

„Отмъщението му, изразило се в опустошаване на всички ниви и лозя на филистимците, ги предизвика да убият, макар че те я бяха подвели към измамата, с която започнаха неприятностите. Самсон вече бе показал чудната си сила, убивайки с една ръка млад лъв и поразявайки трийсет мъже от Аскалон. Сега, тласкан от гняв поради варварското убийство на съпругата му, той нападна филистимците и ги поразил „с голямо клане.” *Патриарси и пророци, с. 388*

в. Опиши процеса, чрез който Самсон разви характер, неподходящ за мисията му за реформаторско дело? Как неговата история често е била повтаряна от някои от онези, които са били призвани да бъдат светлината на света? Сравни Матей 6:23 с Галатяни 5:9; 1Йоаново 2:11

„Ако не искаме да се предадем всецяло на Бога, ние оставаме в тъмнина. Когато си поставяме разни условия, ние оставяме една отворена врата, през която Сатана може да влезе и да ни въведе в изкушение. Той знае, че когато заслепи лицето ни така, че окото на вярата да не може да вижда Бога, тогава няма закрила срещу греха.

Властта на една греховна страст показва заслепение на душата. Всяко задоволяване на такава страст усилва упорството на душата против Бога. Като следваме избрания от дявола път, ние биваме обхванати от сянката на лукавия и всяка стъпка ни води във все по-голяма тъмнина и увеличава слепотата на сърцето ни.

(...) Чрез постоянното отстъпване на греха, чрез пренебрегване умоляванията на Божествената любов грешникът изгубва любовта към доброто, копнежа по Бога и даже способността да приема светлина от Небето. Благодатната покана е все още пълна с любов, светлината огрява душата също така силно, както по времето, когато я беше огряла за първи път; но гласът вече звучи на глухи уши, светлината пада върху слепи очи.” *Мисли от Планината на блаженствата, с. 68, 69*

Сряда

16 април

4. „ФИЛИСТИМЦИТЕ ГО ХВАНАХА”

а. Въпреки Божието намерение да освободи Израел чрез Самсон, кое действие изяви духовната деградация на израилтяните? Съдии 15:10-13 Кои – в много случаи и на първо място – трябва да са отговорни, когато между Божия народ съществува такова състояние? Исая 3:12; Матей 15:14

„Има мъже на отговорно положение, които учат на едно, а практикуват друго. Докато са били готови да осъждат братята си, техният характер е по-лош и по-осъдителен в очите на Бога, отколкото на тези, които искат да критикуват и съдят. Тези мъже са слепи водачи и водачи на слепи, и водените от тях ще бъдат погубени, ако не се покаят истински и изповядат сърдечно пред Бога.” *Специални свидетелства към църквата в Батъл Крик, с. 13*

б. Как Сатана направи Самсон роб на израелевите врагове след

като съдеше Израел дваисет години (Съдии 15:20)? Съдии 16:1, 4-6, 16-20

„Каква промяна бе това за съдията и най-силния мъж на Израел! Сега беше слаб и сляп, затворен и унижен с най-робска работа! Малко по малко бе нарушавал условието на святото си призвание. Бог го бе търпял дълго, но когато дотам се бе отдал на влиянието на греха, че предаде и тайната си, Господ се отдръпна от него.” *Патриарси и пророци, с. 390*

в. Тъй като Самсон не знаеше как да контролира очите си (в духовен смисъл - Матей 5:28, 29) какво позволи Бог да направят филистимците (в буквален смисъл)? Съдии 16:21

„В страдание и смирение, станал забавление за филистимците, Самсон научи за собствената си слабост повече, отколкото бе научил досега, и бедствията му го доведоха до покаяние. С растежа на косата му неговата сила постепенно се възстановяваше, но враговете му се отнасяха с него като с окован и безпомощен затворник и никак не се страхуваха.” *Патриарси и пророци, с. 390*

Четвъртък

17 април

5. МЕЖДУ ГЕРОИТЕ НА ВЯРАТА

а. Как мислите: Защо името на Самсон е споменато между героите на вярата? Евреи 11:32; Съдии 16:28-30

б. Кое предупреждение всеки християнин трябва да вземе под внимание, особено онези, които са пряко ангажирани на Господна служба? 1Коринтяни 10:12

„Грижата на Божието провидение бе над Самсон, за да може той да се приготви и да изпълни делото, за което бе призван. В самото начало на живота си той бе обкръжен от благоприятни условия за развитие на физическа сила, интелектуална способност и морална чистота. Но под влиянието на безбожни приятели си позволи да се пусне от Бога, Който е единствената защита на човека, и бе пометен от вълната на злото. Доведените до тежък изпит по пътя на дълга могат да бъдат сигурни, че Бог ще ги опази. Но ако човек доброволно се поставя под властта на изкушенията, рано или късно ще падне.

Сатана прилага всичките си сили, за да отклони хората, които Бог възнамерява да използва като Свои инструменти за едно особено дело. Атакува слабите им места, като действа чрез недостатъците на характера им, за да спечели достъп до целия човек. И знае, че ако се подхранват тези недостатъци, ще успее. Но никой не бива да бъде победен. Човек не е оставен сам да покорява силите на злото със собствените си слаби усилия. Помощта е налице и ще бъде дадена на всеки човек, който наистина я желае.” *Патриарси и пророци, с. 391*

Петък

18 април

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Когато малкото верни поклонници в Израел отправяха молби за освобождение, кого издигна Бог от семейството на Маное?
2. Коя беше първата записана погрешна стъпка на Самсон?
3. Колко скоро разбра Самсон, че женитбата между вярващ и невярващ - нещо, което носи голямо страдание - е голяма грешка?
4. Опиши стъпка по стъпка как Самсон позволи светлината му да стане тъмнина.
5. В кое окаяно състояние Самсон се покая?

* * *

Илий и неговите синове

„А Илиевите синове бяха лоши човеци, които не познават Господа.” (1Царе 2:12)

„Илий не ръководеше дома си според Божиите правила за управление на семейството.” *Знамения на времето, 6.04.1888*

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, с. 397 – 401 (56. *Илий и неговите синове*)

Неделя

20 април

1. ДЕТЕТО САМУИЛ

а. Кои бяха бъдещите и важни служби, които заемаше детето, родено от Елкана и Ана? 1Царе 1:20; 3:20; 7:15-17

б. За да изпълни тържествения си обет, какво направи Ана, когато момчето беше отбито? 1Царе 1:24 Какво каза тя на първосвещеника Илий? Стихове 26-28

„Молитвата на Ана бе изпълнена. Тя получи дара, за който така сериозно се бе молила. Като видя детето, нарече го Самуил – „Изискан от Бога”. Скоро след като то порасна достатъчно, за да може да се отдели от нея, тя изпълни своя обет. Обичаше сина си с цялата преданост на майчиното си сърце. Ден след ден наблюдаваше как се развива силите му, слушаше детинското му бърборене и привързаността ѝ към него се удвояваше. Той ѝ бе единствен, особен дар от Небето. Но тя го бе получила като съкровище, посветено на Бога и не желаше да задържи от Дарителя Неговото...”

Илий бе дълбоко трогнат от вярата и предаността на тази израелска жена. Самият той не бе строг и взискателен баща и бе обзет от благоговение пред голямата жертва на майката, която се разделяше с единственото си дете, за да го посвети на Божията служба. Почувства се укорен за собствената си егоистична любов и смирено и почитателно падна да се поклони пред Господа.” *Патриарси и пророци, с. 393*

2. ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ, ИЗПРАТЕНО НА ПЪРВОСВЕЩЕНИКА**а. Какво казва Библията за детето Самуил? 1Царе 2:26**

„Бог дава на всички благоприятни случаи в този живот, за да развият характер. Всички могат да заемат тяхното определено място в Неговия велик план. Господ прие Самуил от самото му детство, понеже сърцето му беше чисто и имаше благоговение към Бога. Той беше даден на Бога, един посветен дар, и Бог го направи, дори в неговото детство, проводник на светлина. Един посветен живот, какъвто беше Самуиловият, е от голяма стойност в Божиите очи. Ако днешните млади желаят да се посветят както Самуил, Господ ще ги приеме и ще ги употреби в Неговото дело.” *Библейски коментар, т. 2, с. 1010*

б. Как възпитателното влияние на Илий ползваше Самуил? Какъв урок трябва да научат днешните млади от примера на Самуил?

„Самуил бе поверен на Илиевата грижа и благият му характер привлече топлината привързаност на възрастния свещеник. Той бе мил, благороден, послушен и почиттелен. Измъчен от безпътството на синовете си, Илий намираше покой, утеха и благословение в присъствието на детето, чийто настойник бе. Самуил бе отзивчив и обичлив и никой баща не е обичал детето си по-нежно от Илий. Тази сърдечна привързаност между възрастния управител на народа и обикновеното дете бе забележителна. Когато негодите на старостта започнаха да налягат на Илий и безчестното поведение на синовете му го изпълваше с тревога и с угризения на съвестта, той се обръщаше за утеха към Самуил.” *Патриарси и пророци, с. 395*

в. Докато първосвещеникът Илий скърбеше за поведението на синовете си, какво предупреждение му изпрати Господ чрез един пророк и чрез кой знак щеше да бъде то потвърдено? 1Царе 2:27-30, 34

„Илий предизвика Божието неодобрение, като не избличи греха и не постъпи справедливо с грешника. Вече не можеше да се разчита на него да пази чистотата на Израел.” *Патриарси и пророци, с. 399*

Дарения от първата събота - за мисиите по света

3. ПОКВАРАТА ОТ СВЕЩЕНИЧЕСКОТО КОВАРСТВО И НЕЙНИТЕ РЕЗУЛТАТИ

а. Опиши провала на Илий, първосвещеник и върховен съдия на народа, във възпитаването на синовете му. 1Царе 2:12, 17, 22

„Свещеникът и съдията на Израел не беше оставен в неведение за задължението да ограничава и ръководи децата, които Бог бе поверил на грижата му. (...) Но Илий позволи на децата си да го командват. Бащата се подчини на децата си. Проклятието на греха бе явно изразено в покварата и злото, които отличаваха поведението на синовете му.”

Патриарси и пророци, 397

б. Какъв ефект имаха меките увещания на първосвещеника върху порочните синове? 1Царе 22:23-25

„Въпреки, че бяха напълно негодни за службата, синовете на Илий бяха поставени за свещеници в светилището, за да служат пред Бога...

Тези неверни свещеници не само престъпваха Божия закон и обезславяха святата си служба с блудство и покварени дела, но продължаваха да оскверняват Божията скиния с присъствието си. Много от людето, изпълнени с недоволство от поквареното поведение на Офний и Финеес, престанаха да идват на определеното място за поклонение. Така службата, която Бог бе наредил, биваше презирана и пренебрегвана, защото се свързваше с греховете на несправедливи хора. А тези, чиито сърца бяха склонни към злото, се окуряваха в греха. Безбожие, блудство и дори идолопоклонство изобилстваха в страхотни размери.” *Патриарси и пророци, с. 397, 398*

в. Какъв ефект щеше да има отстъпничеството в Израел върху околните народи? Как нашето противоречиво изповядване ще въздейства на съседите?

„И съседните народи, знаещи за открито извършваните в Израел нечестия, станаха по-дръзки в идолопоклонството и престъпленията си. Те не чувстваха вина за греховете си, както биха почувствали, ако израилтяните бяха опазили благочестието си.” *Патриарси и пророци, с. 403*

4. САМУИЛ: ЕДИН ГОВОРИТЕЛ НА БОГА

а. Тъй като Бог не можеше да общува с Илий или със синовете му, кого призова Той да съобщи една последна вест на избличение към дома на първосвещеника? 1Царе 3:2-4

б. Какво направи Самуил, предполагайки, че първосвещеникът го беше викал? 1Царе 3:5,6 Когато Господ повика Самуил трети път, какво каза Илий на момчето да направи? Стихове 8, 9

„Илий се убеди, че тайнственото повикване бе от Божия глас. Господ бе подминал избрания Си слуга, човека с побелелите коси, за да общува с едно дете. Самият този факт бе горчиво, но заслужено избличение към Илий и неговия дом.” *Патриарси и пророци, с. 402*

в. Какво възложи Господ на Самуил да каже на стария първосвещеник? 1Царе 3:11-14 Какво каза Илий на Самуил, за да го изтръгне от неговото мълчание и какъв беше отговорът на Илий? Стихове 16-18

„В упрека към синовете му има думи, изпълнени с тържествена и огромна важност. Всеки, който е на свята служба, ще направи добре да ги запомни: „Ако съгреши човек на човека, ще стане моление Богу за него; но ако съгреши някой Господу, кой ще се моли за него?” (1Царе 2:25).” *Патриарси и пророци, с. 401*

„Обаче Илий не показва плодове на истинско покаяние. Призна вината си, но продължи да повтаря своя грях. Година след година Господ отлагаше ужасните съдби. Много можеше да направи през тези години старият свещеник, за да се възстанови пропуснатото в миналото, но той не взе мерки да поправи злините, осквернили светилището на Господа и довели хиляди в Израел до падение. Божието търпение стана причина Офний и Финеес да закоравят сърцата си и да станат още по-дръзки в престъплението. Илий предаде на целия народ предупредителните вест и упрека към дома си. По този начин се надяваше да противодейства в известна степен на злото влияние на миналата си небрежност. Но народът и свещениците пренебрегнаха предупрежденията.” *Патриарси и пророци, с. 403*

5. ЕДНА ПОУКА ЗА ЦЪРКВАТА ДНЕС

а. Как бяха наказани нечестивите свещеници Офний и Финеес? Чрез кое злощастно събитие Бог призова целия народ към покаяние? 1Царе 4:2, 14-18

„Народът (Израел) беше узрял за Божиите присъди, но не виждаше, че причината за ужасното бедствие бяха собствените му грехове.”
Патриарси и пророци, с. 403

б. Колко внимателна трябва да бъде църквата при одобряване на мъже за проповедничество? 1Тимотей 3:5-7

„Църквата трябва да покаже ревността си за Бога като се справи с онези, които, докато изповядват голяма вяра, излагат Христос на явен позор. Те са били неверни стражи; докарали са укор и безчестие върху Божието дело. Дошло е времето да се положат сериозни усилия за очистване на църквата от нечистота, която омърсява нейната чистота.”
Свидетелства за проповедници, 335

„Нравственият образец не се издига достатъчно високо сред Божия народ. (...) Всички, които заемат свещения пост на проповедник, говорещ от амвона, трябва да бъдат хора с безупречна репутация. (...) Съществува удивително отпадане от принципите, понижено разбиране за нравственост. (...) Но ако тези, които изповядват, че са спазващи Божия закон, го престъпват, закрилата им ще се отнеме.” *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 590, 593*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какъв урок трябва да научат днешните млади от примера на Самуил?
2. Кое беше неуспехът на Илий във възпитанието на неговите синове?
3. Как нашето противоречиво изповядване ще въздейства на съседите?
4. Кое бедствено събитие използва Бог, за да призове целия народ към покаяние?
5. Колко внимателна трябва да бъде църквата при одобряване на мъже за проповедници?

3 май 2014 г.

Дарения от първата събота за мисиите по света

Любезни братя и сестри по целия свят, Живеем в последните моменти от земната история и нашият Господ трескаво е очаквал от дълго време да ни вземе у дома. Пророческите събития, които се развиват точно пред очите ни, казват, че второто идване на Исус е близо, дори на вратата. За съжаление, евангелската вест не е достигнала края на света и не всеки човек е имал благоприятен случай да чуе истината. „Хората скоро ще бъдат принудени да вземат решения и трябва да имат възможността да чуят и разберат библийската истина, за да застанат с разума си на правата страна.“ *Евангелизъм, кн. 1, с. 19*

Като членове на Божията църква, наша привилегия е да представим Неговия характер и да участваме в разпространението на Евангелието до края на света чрез отдаване на това особено дело нашето време, сила и финансови ресурси. Благодарим на нашите членове и приятели за молитвите и финансовото участие. Бяха основани нови мисии в много региони. Тези нови мисии още се нуждаят от нашата подкрепа, докато се установят добре и минат на самоиздръжка, докато се отворят други нови полета. Всяка година събираме специално дарение, за да даваме нужните средства да разпространим вестта в много части на земното кълбо.

„Господното наследство е било странно пренебрегнато и Бог ще съди народа Си за това. Гордост и любов към показ се задоволяват от натрупаните имуществва, докато нови полета са останали недокоснати. Божият упрек е върху управителите поради тяхното пристрастие и себелюбиво присвояване на благата Му.“ *Свидетелства към църквата, т. 8, с. 47*

Ще изберете ли да съедините вашите усилия с тези на мисионерите и техните семейства чрез даване свободно от вашите ресурси, така че земята да бъде изпълнена с Божията слава и Исус да може да дойде скоро? Надяваме се, че ще изберете заради един свят в нужда.

Вашите братя от Мисионския отдел при ГК

В дните на Самуил

„И целият Израел (...) позна, че Самуил беше потвърден за Господен пророк.” (1Царе 3:20)

„Самуил беше (...) определен от израелевия Бог за тройна служба на съдия, пророк и свещеник. (...) Той събра млади мъже, които бяха благочестиви, интелигентни и усърдни. Те бяха наречени „синовете на пророците.” *Знамения на времето, 22.06.1882*

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, с. 211 - 421 (58. *Пророческите училища*; 59. *Първият цар на Израел* — от началото до „Бог им бе определил да служат за хвала на призовалия ги от тъмнината в своята чудесна светлина” (1Петр. 2:9)

Неделя

27 април

1. САМУИЛ АПЕЛИРА ЗА РЕФОРМАЦИЯ

а. Какъв апел отправи Самуил към израилтяните, докато те, като народ, още продължаваха в състояние на светски дух и идолопоклонство? 1Царе 7:3

б. Какъв беше резултатът от неговите апели? 1Царе 7:4-6

в. Какво направиха филистимците, когато чуха за събирането на Израел в Масфа? 1Царе 7:7-9 Как помогна Господ на народа Си в отговор на истинското им покаяние? Стихове 10-13

„Тогава Всемогъщият, Който бе слязъл на Синай сред огън, дим и гръмотевици, Който бе разделил Червено море и бе направил път през Йордан за израелевите чада, отново прояви силата Си. Ужасна буря се вдигна върху атакуващото множество и земята се покри с мъртвите тела на могъщите воини.

Израелтяните стояха в мълчаливо благоговение, треперейки от надежда и страх. Когато видяха смъртта на своите неприятели, те разбраха, че Бог е приел покаянието им.” *Патриарси и пророци, с. 410*

2. ПРОРОЧЕСКИТЕ УЧИЛИЩА

а. Как нуждата от истинско възпитание и образование беше представена на вниманието на израилтяните? Второзаконие 6:6,7; Псалм 119:130

„Истинската цел на образованието е да възстанови Божия образ в душата. В началото Бог сътвори човека по собствения Си образ. (...) Грехът замъгли и почти заличи Божия образ в човека. За неговото възстановяване бе създаден спасителният план и на човека бе дадено пробно време. Да се върне към съвършенството, в което отначало бе създаден – това е голямата цел на живота, стояща над всяка друга.”

Патриарси и пророци, с. 413

б. С каква цел Самуил установи училищата на пророците? Малахия 2:7

„Училищата на пророците бяха основани от Самуил, за да служат като бариера срещу широкоразпространената поквара. Те трябваше да съдействат за моралното и духовното благосъстояние на младежта и да способстват за бъдещия успех на народа, като подготвят хора за негови водачи и съветници, които да действат със страх от Бога...”

По времето на Самуил имаше две такива училища – едно в Рама, родния град на пророка, и друго в Киритиарим, където бе Божия ковчег. По-късно бяха основани и други.” *Патриарси и пророци, с. 411, 412*

в. Кои бяха главните предмети за изучаване в тези училища? Второзаконие 6:21-25; Псалм 19:7-11; 71:22

„Главните предмети за изучаване в пророческите училища бяха Божият закон с дадените на Мойсей наставления, свещена история, свещена музика и поезия. (...) В тези древни училища главен предмет на всяко изучаване беше Божията воля и длъжността на човека към Съзателя. (...) Разглеждаха се изявените чрез символи велики истини и вярата схващаше централния предмет на цялата богослужебна система – Божия Агнец, Който трябваше да понесе греха на света.”

Патриарси и пророци, с. 412

Дарения от първата събота - за мисиите по света

3. ВЪЗПИТАТЕЛНИЯТ ЕФЕКТ ОТ РОДИТЕЛСКОТО ВЛИЯНИЕ

а. Как обяснява Божият закон, че децата се влияят от техните родители за добро или за зло? Изход 20:5,6

„Тези, които искат да предават истината на други, трябва самите те да прилагат на дело нейните принципи. Те могат да влияят на другите само тогава, когато отразяват Божия характер чрез своята праведност, благородство и себеотрицание.

Истинското възпитание не е да насилваш с наставления неподготвения и невъзприемчивия ум. Първо трябва да бъдат събудени умствените сили и да се прояви интерес към наставленията. Божият учебен метод имаше предвид това. Този, Който създаде ума и постави неговите закони, даде и начина, по който той можеше да се развие съобразно тях. (...) Бог предаваше на Израел уроци, които илюстрираха Неговите принципи и запазваха спомена за Неговите чудни дела. И тогава, когато у някого се породеше интерес и запиташе, наставлението, което му се даваше, се запечатваше в сърцето и ума му.” *Възпитание, с. 38 (ст. изд.)*

б. Коя личност изпъква и в Стария, и в Новия завет като майка, която не успя да упражни положително влияние върху дъщерите си? Лука 17:32

„Лотовата жена беше себелюбива, нерелигиозна.” *Патриарси и пророци, с. 107*

„Докато телом беше в равнината, духом тя беше свързана със Содом и погина с него. Разбунтува се против Бога, защото Неговите съдби повлякоха в руините и притежанията, и децата й.” *Патриарси и пророци, с. 99*

в. Защо заедно с Ахан беше унищожено „всичко каквото имаше”, включително и децата му? Исус Навин 7:15, 20, 21, 25

„(Ахановото домочадие) не бяха възпитани и обучени според наставленията, дадени във великия стандарт на Божия закон. Родителите на Ахан бяха възпитали сина си по такъв начин, че той се чувстваше свободен да не се покори на словото на Господа. Принципите на живота му го подведоха да се отнася с децата си така, че те също се

поквариха. Умът действа и отразява действието си върху друг ум и наказанието, което понесоха роднините на Ахан заедно с него, разкрива факта, че всички бяха въввлечени в престъплението.” *Детско водителство*, с. 122

Сряда

30 април

4. ИЗРАИЛТЯНИТЕ ИСКАТ ЦАР

а. Какъв претекст използваха израилтяните в подкрепа на техния план да имат цар, който да управлява над народа? 1Царе 8:4,5

„Случаите на злоупотреба сред народа не бяха докладвани на Самуил. Ако му беше известно непростимото поведение на синовете му, той щеше да ги отстрани незабавно. Но не това желаеха молителите. Самуил разбра, че истинските им подбуди бяха недоволството и гордостта и че искането им бе резултат от своеволно и решително намерение. *Патриарси и пророци*, 419

б. Какво каза Господ на Самуил, когато се молеше за народа? 1Царе 8:6,7

в. Какво отговори народът на Самуил, когато не приеха съвета на Господа? Как тяхната грешка въздейства на връзката им с Бога? 1Царе 8:19, 22

„Чрез пророците Си Бог бе предсказал, че Израел ще бъде управляван от цар, но това не означаваше, че Той смята тази форма на управление за най-добрата или че отговаря на волята Му. Той допусна народът да следва собствения си избор, защото отказа да бъде воден от Неговия съвет. Осия заяви, че Бог им е дал цар в гнева Си (Осия 13:11). Когато хората избират да вървят по собствените си пътища, без да търсят съвет от Бога, или се противопоставят на откритата Му воля, Той често изпълнява желанията им, за да осъзнаят чрез последвалия горчив опит безразсъдството си и да се покаят за греха си...

Чувствайки зависимостта си от Бога, израилтяните щяха постоянно да бъдат привличани към Него. Те биха се издигнали и облагородили, както изискваше високата чест, към която бяха призвани – да бъдат Негов избран народ. Но ако на трона се поставеше човек, умовете на народа щяха да се отклонят от Бога.” *Патриарси и пророци*, с. 420

Дарения от първата събота - за мисиите по света

5. НАРОДЪТ ИСКА МОНАРХИЯ

а. Защо израилтяните вярваха, че за тях една форма на монархия ще бъде най-добрата форма на управление? Второзаконие 1:30-32; 1Царе 10:17-19

„Отслабваха ги вътрешни несъгласия. Постоянно изложен на нашествия от езическите си врагове, народът стигна дотам да вярва, че за да поддържа положението си сред народите, трябва да обедини племената си под едно силно централно управление. Отстъпили от послушанието към Божия закон, хората пожелаха да се освободят от управлението на Божествения си Монарх и така искането им за цар се разпространи из целия Израел.” *Патриарси и пророци, 418*

б. Как приветства народът Саул, един вениаминец, като цар на Израел, дори преди да беше въведен официално в длъжност? 1Царе 10:20-24

в. Защо някои от народа бяха недоволни от избора на Саул, особено поради това, че племето Вениамин беше едно от най-малките? 1Царе 10:27

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как нуждата от истинско образование беше представена на вниманието на израилтяните?
2. Защо Бог насърчи Самуил да основе училища?
3. Как Божият закон обяснява, че децата се влияят от родителите си за добро или за зло?
4. Защо Лотовата жена и други бяха неспособни да упражнят положително влияние върху техните деца?
5. Какво често прави Бог, когато народът избира да върви по собствения си път противно на откритата Му воля?

Първият цар на Израел

„И така, всичките люде отидоха в Галгал и поставиха Саул цар пред Господа.” (1Царе 11:15)

„Чрез пророк Самуил Господ настави Саул, че като цар на Израел неговият начин на действие трябва да се характеризира с най-строга почтеност.” *Конфликт и кураж, с. 174*

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, с. 421-440 (59. *Първият цар на Израел*; 60. *Самонадеяността на Саул*; 61. *Саул отхвърлен*)

Неделя

4 май

1. ВСТЪПВАНЕ В ДЛЪЖНОСТ НА ПЪРВИЯ ИЗРАЕЛЕВ ЦАР

а. Въпреки неговите ясни изобличения към израелевите чада за избирането на монархия, какви бяха последните думи на Самуиловата реч? 1Царе 12:20, 25

„Самуил не остави народа в отчаяние, защото това щеше да попречи на всичките усилия за по-добър живот.” *Патриарси и пророци, 427*

б. Въпреки че Бог не беше доволен загдето израелевите чада избраха монархия (Осия 13:11), защо Той постави над тях цар? 1Царе 12:13; Езекиил 14:4 В какъв смисъл те бяха слепи чрез собствените си грехове?

„Най-голямото процъфтяване на Израел бе в дните, когато той признаваше Йехова за свой Цар, когато Божиите закони и установеното от Него управление се смятаха за по-превъзходни от тези на другите народи. (...) Но с отстъпването си от Божия закон евреите не можаха да станат такъв народ, какъвто Бог желаше да ги направи. Тогава отдадох на Божието управление всичките злини – резултат от собствения си грях и безразсъдност. Така напълно ги бе ослепил грехът.” *Патриарси и пророци, с. 419*

2. ИЗРАИЛТЯНИТЕ НЕ СТИГНАХА ДО ЕВАНГЕЛИЗИРАНЕ

а. Кое обещано благословение беше многократно представяно на вниманието на избрания народ от дните на Мойсей? Второзаконие 7:6, 11, 14, 18

„Намерението на Бога за Неговия народ е същото, което имаше с Израел, когато го изведе от Египет. Виждайки добротата, милостта, справедливостта и Божията любов, разкриващи се в църквата, светът ще добие представа за характера на Бога. И когато Законът Му се изяви така и в живота, дори и светът ще признае превъзходството на онези, които се боят от Бога, които Го обичат над всичко друго на земята и Му служат. Господното око е върху всеки един от Неговия народ; Той има план за всеки. Неговото намерение е човекът, който изпълнява светите Му предписания, да бъде отделен.” *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 15*

б. Как израилтяните бяха негодни да евангелизират езичниците през времето на съдиите? 1Летовници 5:25

„Бащите и майките в Израел станаха равнодушни към Божиите изисквания, както и към задълженията си спрямо своите деца. Поради неверието в дома и идолопоклонническите влияния от вън, много еврейски младежи получаваха възпитание, различаващо се твърде много от онова, което Бог бе наредил за тях. Те се учеха на делата на езичниците.” *Възпитание 44*

в. Въпреки че израелската форма на управление се промени, как предупреди Самуил своето поколение за Божията цел за тях да бъдат светлина на езичниците? 1Царе 12:15

„Дисциплината и възпитанието, които Бог бе определил за Израел, биха го направили да се отличават по всичко в живота от другите народи. Но тази особеност, това различие не им бе желателно.” *Възпитание с. 49*

3. ИЗРАЕЛ ПРЕСТАВА ДА БЪДЕ ЕДИН ОСОБЕН НАРОД

а. Кое показва, че израилтяните презряха привилегията да бъдат един особен народ? 1Царе 8:20

„Бог ги бе отделил от всеки друг народ, за да ги направи Свое особено съкровище. Но независимо от тази висока чест, те усилено желаеха да следват примера на езичниците! И до днес съществува копнеж за съобразяване с постъпките и обичаите на света у наричащите се Божии народ. Като отстъпят от Господа, те се амбицират да спечелват придобивките и почестите на света.” *Патриарси и пророци, с. 420, 421*

б. Как е предупреден днес Божият народ срещу повтаряне грешката на евреите? 1Петрово 2:9; 2Коринтяни 6:17, 18

„Християните постоянно се опитват да наподобят обичаите на хората, покланящи се на бога на този свят. Мнозина твърдят, че като обединят обичаите си със светските, биха упражнили по-силно влияние върху безбожните. Но така всички привърженици на този подход се отделят от Източника на силата си. Като приятели на света, те стават врагове на Бога. За земни почести израилтяните пожертваха неопируемо великата чест, която Бог им бе определил – да служат за хвала на призовалия ги от тъмнината в Своята чудесна светлина (1Петрово 2:9).” *Патриарси и пророци, с. 421*

в. Срещу коя опасност верните Божии служители постоянно ще предупреждават своето паство? Яков 4:4; 1Йоаново 2:15, 16

„Исус идва. Ще намери ли народ, съобразяващ се със света? Ще го признае ли за Свой народ, очистен за Господа? О, не. Никой освен чистите и святите няма да бъдат приети от Бога за Негова собственост. Господ ще признае за Свои само онези, които са били очистени и избеглени чрез страдания и са останали отделени и неопетнени от света.” *Свидетелства към църквата, т. 1, с. 123*

Сряда

7 май

4. САУЛ ИЗПИТАН

а. Какво се случи, когато израилтяните се опитаха да сключат мир с нахлуващите амонци? 1Царе 11:1-4, 8, 11 Какъв грях извърши Саул, вместо да уповава на Господа, когато беше поставен на изпит? 1Царе 13:5-13 Въпреки това, как Бог пак помогна на израилтяните? 1Царе 14:31

„Времето за изпита на Саул беше дошло. Сега той трябваше да покаже дали ще разчита на Бога и ще очаква търпеливо Неговата заповед, разкривайки се като човек, на когото Бог можеше да се довери в моменти на изпитания в управлението над своя народ, или ще бъде колеблив и недостоеен за възложената му свята отговорност.” *Патриарси и пророци, с. 429*

б. Как Саул прояви самонадеяност за втори път, а също и себе-възвеличение? 1Царе 14:24-29, 43, 45

„Дори с жертване на собствения си син желаше да отпечата в умовете на своите поданици, че царският авторитет трябва да се зачита. (...) Сега, когато собствената му, макар и неразумна заповед, бе нарушена поради незнание, царят баща произнесе смъртна присъда против сина си. Народът не допусна изпълнението на тази присъда.” *Патриарси и пророци, 432, 433*

в. Кои уроци трябва да научим, особено проповедниците и работниците, от грешките на цар Саул? Матей 7:2

„Онзи, който с най-голяма готовност оправдава себе си в греха, често е най-суров съдия на другите. Мнозина подобно на Саул си докарват Божието неодобрение, но отхвърлят съвет и презират изобличение. Дори когато се убедят, че Господ не е с тях, отказват да видят в себе си причината за своите неприятности. Поддържат горд, високомерен дух, докато жестоко осъждат и сурово изобличават хора, по-добри от тях.” *Патриарси и пророци, с. 433*

Четвъртък

8 май

5. ОКОНЧАТЕЛНОТО ОТХВЪРЛЯНЕ НА САУЛ

а. Когато отново беше изпитан, как показва Саул, че царският авторитет и чест бяха по-важни за него, отколкото послушанието към Божиите заповеди? 1Царе 15:1-3, 7-9, 20, 21

б. Защо Бог трябваше накрая да отхвърли цар Саул? 1Царе 15:22-24

„Опасна стъпка е да се смятат за нищожни изобличенията и предупрежденията на Божието слово или на Неговия Дух. Мнозина подобно на Саул се отдават на изкушенията, докато бъдат заслепени за истинския характер на греха. Те се самозалъгват, че имат предвид някаква добра цел и че не вършат грях, като отстъпват от Господните изисквания. Така презират Духа на благодатта, докато престанат да чуват гласа му и биват оставени на измамните, които са си избрали.”

Патриарси и пророци, с. 440

„Когато Саул предпочете да действа независимо от Господа, Той не можеше повече да бъде негов водач и бе принуден да го отстрани.”

Патриарси и пророци, с. 440

в. Когато Божият Дух се оттегли от царя, къде се опита Саул да намери помощ? 1Царе 16:14; 28: 6,7; Исаия 8:19

„При цялото си бунтовно поведение Саул бе ласкан и мамен от Сатана.” *Патриарси и пророци, с. 469*

Петък

9 май

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво предупреждение отправи Самуил към Израел при коронясването на Саул?
2. Как след смъртта на Саул израилтяните показаха, че бяха негодни за евангелизиране на езичниците?
3. Как израилтяните презряха привилегиите да бъдат един особен народ?
4. Как сме предупредени срещу подобна опасност?
5. Кои уроци всеки от нас трябва да научи от грешките на цар Саул?

* * *

Цар Давид

„Господ каза на Самуил: „Докога ще плачеш за Саул, тъй като Аз съм го отхвърлил да не царува над Израел? Напълни рога си с миро, та иди; Аз те изпращам при витлеемеца Есей; защото Си промислих цар измежду неговите (на Есей) синове.” (1Царе 16:1)

„Никаква външна красота не може да препоръча душата на Бога. Мъдростта и превъзходството в характера и поведението изразяват истинската красота на човека; вътрешното достойнство, превъзходството на сърцето е, което решава нашето приемане от Господ на силите.” *Конфликт и кураж, с. 160*

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци 441-459 62. *Помазването на Давид*; 63. *Давид и Голиат*; 64. *Беглецът Давид*; 65. *Великодушното на Давид* – до „Справедливостта бе извратена и редът се превърна в бъркотия”)

Неделя

11 май

1. ДАВИД В ДВОРЕЦА НА ЦАР САУЛ

а. На какъв урок Бог искаше да научи Самуил, когато беше необходимо да бъде заменен отхвърления цар Саул? 1Царе 16:7 (първата половина)

б. Кое предопределено събитие даде възможност на Давид да добие опитност в царския дворец, живот предхождащ коронясването му? 1Царе 16:17-21 Защо Бог му даде тази опитност?

„По Божие провидение пред царя бе доведен Давид като умел изпълнител на арфа...

Той бе напътстван в Господния път и сега посвети сърцето си още по-пълно от всякога на царя и видя отговорностите на царството. Откри някои от изкушенията, които тревожеха душата на Саул и вникна

в някои от тайните на характера и поведението на израелевия цар...

Бог предаваше на Давид уроци по доверие. Както подготви Мойсей за делото му, така сега подготвяше Есеевия син за водач на Своя избран народ." *Патриарси и пророци, с. 445, 446*

Понеделник

12 май

2. УБИЙСТВЕНИЯТ ЗАМИСЪЛ НА САУЛ СРЕЩУ ДАВИД

а. Как Бог вдъхнови Давид да посрещне предизвикателството на Голиат срещу Израел? 1Царе 17:23, 24, 37-49 Какво можем да научим от тази опитност в собствените ни усилия да евангелизираме днес света?

„Нашите проповедници не бива да отправят предизвикателства и да провокират спорове. (...) Не се уповават на израелевия Бог, подобно на смирения Давид, и не са Го направили своя сила. Тръгват напред уверени и самохвални като Голият, като възвеличават себе си, без да се скрият зад Исус...

Тези млади проповедници трябва да изучават практическите учения на Христос, както и теорията, и да се учат от Господа, за да имат от Неговата благодат, от Неговата кротост и от Неговото смирение." *Свидетелства към църквата, т. 3, с. 214, 215*

б. Кога и как Саул започна да изявява една от най-слабите страни в характера си? 1Царе 18:6-9

„Никой жив човек не е в безопасност, ако угажда на човеци, а не се опита първо да угоди на Бога. Амбицията на Саул бе да бъде пръв в очите на хората и когато тази песен на възхвала се пееше, решителното убеждение, че Давид щеше да привлече сърцата на народа и да се възцари вместо него, завладя ума му." *Патриарси и пророци, с. 450*

в. Кои случаи показаха, че сега Саул беше контролиран от зъл дух? 1Царе 19:11, 17; 20:27-31

„Саул отвори сърцето си за духа на ревността, който отрови душата му. (...) Израелевият монарх противопоставяше волята си на волята на Всемогъщия. Докато управляваше израелското царство, Саул не се научи, че бе необходимо да владее духа си. Той допусна чувствата да управляват разсъдъка му, докато се предаде на бясната си страст. Получаваше пристъпи на ярост, когато биваше готов да отнеме живота на всеки, дръзнал да се противопостави на волята му.” *Патриарси и пророци, с. 450*

Вторник

13 май

3. ДАВИД БЕГЛЕЦ

а. Кои бяха някои от различните места, които Давид считаше за прибежище, след като разбра, че животът му е в опасност? 1Царе 21:1, 10; 22:1 Беше ли оправдан страхът му? Стихове 16-18, 20, 21. Трябваше ли той изобщо да се страхува от Саул? 1Йоаново 4:18

„Всеки неуспех на Божиите чада се дължи на липса на вяра. Когато се нуждаем от светлина и ръководство, трябва да погледнем нагоре. Отвъд тъмнината има светлина. Давид не трябваше нито за миг да отслаби доверието си в Бога.” *Патриарси и пророци, с. 454*

б. Кои измамни действия показаха Давидовата липса на вяра в Божието покровителство, когато бягаше от своя тъст, цар Саул? 1Царе 21:2, 8, 13-15

„Давид каза на свещеника, че е изпратен от царя с тайно поръчение, което изисква да действа бързо. Тук Давид показва липса на вяра в Бога и в резултат грехът му по-късно стана причина за смъртта на първосвещеника. Ако беше изложил ясно фактите, Ахимилех щеше да знае как да постъпи, за да опази живота си. Бог изисква Неговият народ да се отличава с истинност дори и в най-голямата опасност.”

Патриарси и пророци, с. 454

в. Въпреки че никога не трябва ненужно да си предизвикваме преследване, как може Давидовата опитност да бъде повторена в наши дни? Матей 10:22, 23 Кое обещание може да изискваме в такива времена? 2Коринтяни 12:19

„Между правда и неправда, любов и омраза, истина и измама съществува непрестанна борба. Който проявява Христовата любов и открива в живота си красотата на святостта, той отнема на Сатана неговите подчинени и затова князът на злото се опълчва срещу него. На хули и преследвания са подложени всички, които са изпълнени с Христовия дух. С течение на времето начинът на преследванията може да се промени, но принципът – духът, който лежи в основата им – е същият, който още във времето на Авел убиваше Божиите избраници.”
Мисли от планината на блаженствата, с. 25

Сряда

14 май

4. ВЕЛИКОДУШИЕТО НА ДАВИД

а. По кой начин жителите на Зиф предложиха да предадат Давид и мъжете му? Какво се случи, за да осуети техния план? 1Царе 23:19, 20, 25-28

б. Как показва Давид своето благородство, когато Саул, след като прогони филистимците, се върна да го преследва? 1Царе 24:1, 3, 4, 8, 10, 15 Какво отговори Саул? 16-20

„1Царе 24:9-11 (цитирано). Чул Давидовите думи, Саул се смири и не можа да не признае тяхната истинност. Дълбоко се трогна, когато осъзна как е бил изцяло във властта на човека, чийто живот преследваше. Давид стоеше пред него съвсем невинен...”

Враждата, която отдалите се на силата на Сатана поддържат към

Божиите служители, се обръща понякога в търпимост и благосклонност, но тази промяна не винаги е трайна. Убеждението, че са сгрешили, понякога дълбоко засяга умовете на злосторниците, които са се отдавали на вършене и говорене на неправдиви неща против Господните слуги. Господният Дух ги укорява и те смирят сърцата си пред Бога и пред хората, чието влияние са се опитали да унищожат. Тогава могат да променят поведението си. Но когато отново отворят вратата за внушенията на Лукавия, старите им съмнения оживяват, предишната вражда се събужда и те пак се обръщат да захванат същото дело, за което са се покаяли и което за известно време са изоставили.” *Патриарси и пророци, с. 458, 459*

в. Кои уроци трябва да научат войниците на кръста от великодушното на Давид, като проповядват днес Евангелието? Римляни 12:17-21

„Бог провежда Своите планове, въпреки че за човешките очи те са скрити в тайна. Хората не могат да разберат начините, по които постъпва Бог, и гледайки видимите неща, тълкуват тежките си изпитания, допуснати от Бога като насочени против тях с единствената цел да причинят падението им.” *Патриарси и пророци, с. 464*

Четвъртък

15 май

5. ЕДИН НАВРЕМЕНЕН УРОК

а. Коя постоянна грешка прояви Давид, след като пощади живота на Саул втори път? 1Царе 27:1

„Бог бе обезславен поради неверието му. Филистимците Се бояха от Давид повече, отколкото от Саул и войската му, и като се отдаде под тяхна защита, Давид им разкри слабостта на собствения си народ. (...) Тази постъпка даде повод за погрешно представяне на подбудите му и мнозина се изпълниха с предразсъдък против него. Той беше подведен да направи точно това, което желаше Сатана, защото търсейки прибежище при филистимците, причини голяма радост на Божиите врагове и на враговете на народа Му. Давид не се отказа от поклонението си пред Бога, нито прекрати предаността си към делото Му, но пожертва доверието си в Него заради личната си безопасност и така

помрачи праведния и верен характер, който Бог изисква да притежават Неговите слуги.” *Патриарси и пророци*, с. 464, 466

б. Колко търпеливо ще трябва да се борим с часове на колене, когато работим за възстановяване на онези, които са станали неприятни на истината? Евреи 12:3, 12-14

„Товага нека внимаваме да не би да се справяме с грешащите по начин, който ще каже на другите, че ние не се нуждаем от изкупление. Нека не изобличаваме, осъждаме и съсипваме, като че ние сме безупречни. Делото на Христос е да лекува, да възстановява.” *В небесните места*, с. 291

Петък

16 май

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. **Защо Провидението беше поставило Давид в двореца на Саул?**
2. **Коя беше една от най-слабите страни в характера на Саул и кога започна той да я разкрива?**
3. **За кое предупреждение на Исус трябва да си спомним, когато мислим за преследването, претърпяно от Давид?**
4. **Защо Давид не повярва на Сауловата изповед в Ен-гади?**
5. **Кои уроци трябва да научат войниците на кръста от великодушието на Давид?**

* * *

Давидовото покаяние и възмездие

„Нека се хване за силата Ми, за да се примири с Мене! Да, нека се примири с Мене.” (Исая 27:5)

„Който при изобличението на Бог смири душата си с изповед и покаяние, както направи Давид, може да бъде сигурен, че има надежда за него или нея.” *Да бъдеш като Исус, с. 383*

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, с. 506 – 518 (72. Бунтът на Авесалом)

Неделя

18 май

1. „ТИ СИ ТОЗИ ЧОВЕК”

а. Как Бог изведнъж смути фалшивото чувство на мир, което Давид имаше след извършване на големи грехове? 2Царе 12:1-4 В отговор каква присъда Давид несъзнателно произнесе над себе си? Стихове 5 и 6

б. Какво пряко свидетелство отпрати пророк Натан към Давид и как отговори Давид? 2Царе 12:7-10, 13 (първата част); Псалм 51:4

„Давидовата съвест му говореше с горчиви думи смиряващи истини. Докато верните поданици се чудеа на неочакваното нещастие, причината му не бе тайна за царя. Той често бе предчувствал, че ще дойде такъв час. Чудеше се, че Бог толкова дълго търпя греховете му и отлага заслуженото му наказание...”

Мнозина, които вършат лоши неща, извиняват собствения си грях, посочвайки падението на Давид. Но колко малко са хората, показали покаянието и смирението на Давид! Колко малко от тях биха понесли изобличение и наказание с неговото търпение и твърдост!” *Патриарси и пророци, с. 512, 513*

2. ГОРЧИВИ ПОСЛЕДИЦИ

а. Как беше повлияна личността на Давид чрез неговите грехове? Псалм 51:3, 17

„В самия Давид настъпи голяма промяна. Духът му се съкруши, защото той осъзна греха си и далеч достигащите му резултати. Почувства се унижен в очите на подчинените си. Влиянието му отслабна.”
Патриарси и пророци, с. 502

б. Как чрез грешното си поведение Давид изгуби почитта на народа и особено на своите синове? Псалм 27:6-7 Какво последствие последва незабавно и защо? 2Царе 12:14

„Но сега поданиците му, знаейки за неговия грях, щяха да бъдат повлияни да грешат още по-свободно. Авторитетът в собствения му дом, неговото изискване към синовете му за уважение и послушание бе отслабено. Чувството за вина го караше да мълчи, когато трябваше да осъди греха. То правеше ръката му немошна да раздава справедливост в неговия собствен дом. Лошият пример повлия на синовете му и Бог не се намеси да предотврати резултата.” *Патриарси и пророци, с. 502*

„Бог и Неговото Слово бяха похулени, много човешки души се закоравиха в неверието си, а други се одързостиха да съгрешават под одеждата на благочестие и набожност.” *Патриарси и пророци, с. 502*

в. Защо Бог позволи историята на Давидовото падение да бъде включена в Библията? 1Коринтяни 10:12

„Онези, които, посочвайки примера на Давид, се опитват да омаложат вината за греха си, трябва да научат от библейския доклад, че пътят на престъплението е тежък. Макар че като Давид те биха се върнали от лошите си пътища, резултатът от греха дори в този живот ще бъде горчив и мъчен за понасяне.

Бог възнамеряваше историята на Давидовото падение да послужи като предупреждение, че дори онези, към които Той е показал най-

голяма благосклонност, не трябва да се чувстват в безопасност и да пренебрегват бдението и молитвата.” *Патриарси и пророци, с. 503*

Вторник

20 май

3. ВЪЗМЕЗДИЕ ЧРЕЗ БУНТ

а. Как Давидовият син Авесалом отмъсти за престъплението извършено от Амнон спрямо сестра му? 2Царе 13:28, 29 Какво се случи три години след като Авесалом беше избягал от Давид? 2Царе 13:37-39; 14:23, 24, 28

б. След едно очевидно помирение с баща си как Авесалом след това „подмамваше сърцето” на хората в Израел? 2Царе 14:33; 15:1-6 Кое отношение от страна на Давид лежеше в сърцето на Авесаломовия бунт? Еклисиаст 8:11

„Чрез влиянието на Йоав Авесалом бе допуснат отново близо до баща си; но макар външно примирен, той продължи амбициозния си замисъл. Сега си присвои почти царско положение – притежаваше колесници и коне и 50 души, които трябваше да тичат пред него. И докато царят все повече бе склонен да се отдава на желанието си за почивка и усамотение, Авесалом подло ласкаеше народа, печелейки неговото благоразположение.

Давидовото безразличие и нерешителност се отразиха и върху поданиците му. Небрежност и бездействие характеризираха съдебната администрация. Авесалом изкусно използваше всеки случай на недоволство, за да спечели предимство за себе си.” *Патриарси и пророци, с. 508*

в. Какво нареждане налагаха Авесаломовите шпиони на всички израелеви племена? 2Царе 15:10 Когато Давид получи новини за Авесаломовия бунт, какво предпочете вместо причиняване на кръвопролитие в Ерусалим? Стихове 13 и 14

„Давид изведнъж се събуди, за да види как избухва бунт съвсем близо до самия трон. Собственият му син – синът, когото бе обичал и на когото се бе доверявал, бе скроил заговор, за да придобие короната и без съмнение да отнеме живота му. В голямата опасност Давид се стресна от депресията, в която толкова дълго се намираше и с духа на ранните си години се приготи да посрещне ужасното събитие...

Царят взе решението си. Ужасите на войната не трябваше да се изсипят върху избрания град. Щеше да напусне Ерусалим и тогава да изпита верността на народа си, давайки му възможност да се вдигне в негова подкрепа.” *Патриарси и пророци, с. 509*

Сряда

21 май

4. БУНТЪТ ПОТУШЕН

а. Бягайки с придружаващите го, защо Давид изпрати различни приятели обратно в Ерусалим?

1. Мъжете, които носеха ковчега – 2Царе 15:24, 25, 29

„Бог, Който живееше между херувимите, бе казал за Ерусалим: „Това... Ми е покой” (Пс. 132:14) и без Божествен авторитет нито свещеник, нито цар имаха правото да пренесат оттам символа на Неговото присъствие.” *Патриарси и пророци, с. 510*

2. Хусай - Стихове 32 – 37 Какъв беше неговият съвет и защо? 2Царе 17:7, 14-16, 23

„Давид отново бе принуден да признае, че постигналите го бедствия са резултат от собствения му грях. Отстъпничеството на Ахитофел – най-способния и най-хитрия от политическите водачи, бе подтикнато от отмъстителност поради безчестието, постигнало семейството му в лицето на неговата внучка Витсавее...

По молба на Давид Хусай се върна в Ерусалим, за да предложи услугите си на Авесалом и да осуети лукавия съвет на Ахитофел.” *Патриарси и пророци, с. 510*

б. Какво каза Давид на един от войниците си, който искаше да убие човека, който проклинаше Давид? 2Царе 16:9, 11, 12

„Духът, който кара човека да се радва, когато някой е в беда, да го ругае и да го притеснява, е сатанински.“ *Патриарси и пророци, с. 512*

в. С възможност за по-нататъшно бягство, как Давид раздели войските си и какво нареждане им даде относно сина му Авесалом? 2Царе 17:24; 18:1, 2, 5

Четвъртък

22 май

5. ЕДНА НОВА ПОУКА ЗА СЪВРЕМЕННИЯ ИЗРАЕЛ

а. Какъв беше резултатът от битката между верните войски и бунтовната армия? 2Царе 18:7, 8

б. Какъв беше краят на Авесалом, подстрекателя на бунта? 2Царе 18:9-11, 14, 16, 17

в. Какъв урок можем да научим днес от историята на Авесалом в нашето дело като евангелизатори? Римляни 15:4

„Отново и отново древният Израел биваше нападан от бунтовни роптатели. (...) В много случаи именити мъже, водачи в Израел се обръщаха срещу ръководството на Божието провидение и започваха да работят ожесточено за събарянето на онова, което някога бяха градили с ревност. Виждаме как подобни неща се повтарят и в наше време, в нашия живот...

За църквата ще дойдат тежки времена. Тя ще пророкува във времище. Но макар да се сблъсква с ереси и преследвания, макар че ще трябва да се бори с невярващи и отстъпници, все пак с Божията помощ тя ще смаже главата на Сатана. Господ ще има един народ твърд

като стомана, с вяра — непоклатима като гранитна скала.” *Свидетелства към църквата, т. 4, с. 556*

Петък

23 май

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какъв упрек отправи пророк Натан към цар Давид, когато му каза „Ти си този човек”?
2. Как Давид чрез грешното си поведение изгуби почитта на народа и особено на синовете си?
3. Как сериозните петна върху репутацията на цар Давид са нанесли укор върху юдейско-християнската религия?
4. С каква цел Бог позволи историята на Давидовото падение да бъде включена в Библията?
5. В какъв смисъл историята на Авесалом беше записана като едно предупреждение за църковните водачи, евангелизатори и общо за вярващите?

* * *

Соломон

„Защото пред Бога ние сме Христово благоухание за тези, които се спасяват и за онези, които погиват. На едните сме смъртоносно ухание, което докарва смърт, а на другите животворно ухание, което докарва живот. И за това дело кой е способен?” (2Кор. 2:15, 16)

„Ужасна е мисълта, че влиянието ни може да е дъх на смърт и все пак това е напълно възможно. Кой може да изчисли загубата, когато дори една душа е подведена и лишена от вечното блаженство!” *Пророци и царе, с. 45*

Неделя

25 май

1. „ГОСПОД ДАВА МЪДРОСТ”

а. Когато Соломон започна да царува над Израел, какво му каза Бог в сън и какво поиска Соломон? 3Царе 3:5-9

б. Какво обеща Господ на Соломон във връзка с неговата разумна молба? 3Царе 3:11-14; Притчи 2:6

в. Какво трябва да разбере всеки работник в Господното лозе? Яков 1:5-7

„Онези, които днес заемат високи постове, трябва да се стремят да научат урока, даден чрез молитвата на Соломон. Колкото по-висока е длъжността на един човек, толкова по-голяма е отговорността му, по-силно е влиянието, което упражнява, по-голяма е зависимостта му от Бога. Винаги би трябвало да помни, че заедно с призива за служене идва и призивът за благоразумни действия пред ближните. Трябва да стои пред Бога като ученик.” *Пророци и царе, с. 15*

2. ВСЕКИ НОСИТЕЛ НА БРЕМЕ СЕ НУЖДАЕ ОТ МЪДРОСТ

а. Как описва Библията един истински носител на бремe? Матей 24:45-47; Йоан 21:15-17; Деяния 20:28

„Когато тежко обремененият човек копнее за мъдрост повече, отколкото за богатство, сила или слава, няма да остане разочарован. Той ще научи от великия Учител не само какво да прави, но и как да го прави, че да получи Божието одобрение.

Докато не се отклонява от своето посвещение, надареният от Бога човек с разум и способности няма да се стреми към висок пост, нито ще се стреми да управлява и да поставя под контрол. Хората носят отговорности по необходимост, но вместо да се бори за господство, истинският ръководител ще се моли за разумно сърце, за да може да съди между добро и зло.

Пътят на поставените за водители хора никак не е лесен. Във всяка трудност те трябва да виждат напомняне за молитва. Никога не бива да пропускат да се съветват с великия Източник на всяка мъдрост. Укрепени и просветени от Твореца, те ще могат да устояват твърдо срещу нечестивите влияния и да правят разлика между правда и грях, между добро и зло. Ще одобряват одобреното от Бога и искрено ще се стремят да предотвратяват въвеждането на погрешни принципи в Неговото дело.” *Пророци и царе, с. 15*

б. Какво е писано за ранното царуване на Соломон? 3Царе 3:28; 4:29, 34

„В продължение на много години животът на Соломон се отличаваше с посветеност на Бога, праведност, непоклатими принципи и стриктно послушание на Божиите заповеди. Той ръководеше всяко важно начинание и мъдро се справяше с деловите работи в царството. Неговото богатство и мъдрост, величествените строежи и обществените сгради, които издигна през първите години от управлението си, енергичност-

та, благочестието, справедливостта и великодушието, разкриващи се в думи и дела, спечелиха доверието на неговите поданици и възхищението и почитта на управниците от много страни.” *Пророци и царе, с. 16*

„Никой не разбра по-добре (отколкото Соломон), че тези дарби (на сила, мъдрост и слава) бяха подарени, за да може той да даде на света познание за Бога.” *Ривю енд херълд, 7.12.1905*

Вторник

27 май

3. ХРАМЪТ ПОСТРОЕН С НЕБЕСНА МЪДРОСТ

а. Кое беше паметното дело на Соломон? 3Царе 6:1, 7, 38

„Просторната сграда, която Соломон и неговите помощници издигнаха за Бога и за поклонение пред Него, бе безподобна по красота и ненадмината по великолепието...”

Мястото, където храмът бе построен, отдавна се смяташе за свята земя. Тук Авраам, бащата на всички верни, бе показал готовността си да пожертва своя единствен син, за да се подчини на заповедта на Йехова. Тук Бог бе подновил с Авраам завета на благословието, което включваше славното месианско обещание за избавление на човечеството чрез жертвата на Сина на Всемогъщия. Тук Давид принесе всеизгаряне и примирителна жертва, за да задържи поразяващия меч на ангела на унищожението и Бог му отговори с огън от небето. Сега поклонниците на Йехова бяха отново тук, за да се срещат със своя Бог и да подновят обета си на верност към Него.” *Пророци и царе, с. 19, 20*

б. Кое беше донесено в храма, когато великолепната сграда беше завършена? 2Летовници 5:1-5

в. Опиши тържествената церемония, придружаваща донасянето на ковчега на завета в храма. 2Летовници 5:12, 13 Предай накратко Соломоновата молитва при посвещаването на храма. 3Царе 8:23-53

„Соломон коленичи на платформата и пред целия народ изрече молитва на посвещение. Издигайки ръце към небето, докато хората от множеството стояха с наведени глави, царят се помоли.” *Пророци и царе, с. 21*

„Когато Соломон завърши молитвата, „огън слезе от небето, та изгори всеизгарянията и жертвите“. Свещениците не можеха да влязат в храма, тъй като „Господната слава изпълни дома“ (2Лет. 7:1,2).” *Пророци и царе, с. 22*

Сряда

28 май

4. МЪДРОСТТА УПОТРЕБЕНА ПОГРЕШНО

а. Как Соломон в по-късните си години скърбеше за погрешно употребената си мъдрост? Еклисиаст 2:1-3, 7, 10, 15

б. В противовес на погрешния Соломонов път какъв беше пътят следван от Христос? Матей 8:20; Деяния 10:38 Какво можем да научим от изучаването на Христовите методи на работа?

„Започналите да служат на Господа в отговор на призива му ще направят добре да изучат Неговите методи. Той се възползваше от възможността да общува с хората по широките друмища.

По време на почивките между две пътувания Исус се спираше в Капернаум, който стана известен като „Неговия град“. Разположен на пътя от Дамаск за Ерусалим, Египет и Средиземно море, градът бе удобен за център на дейността на Спасителя. Оттук минаваха или спираха за почивка хора от много страни. Тук Исус се срещаше с мъже и жени от всички народи и от всички съсловия и поученията Му стигаха до други страни и до много домове. По този начин се предизвикваше интерес към пророчествата за Месия, вниманието се насочваше към Спасителя и целият свят виждаше каква е мисията Му.” *Пророци и царе, с.38*

в. Какво каза Соломон, когато се опомни? Еклисиаст 2:16-18 Какъв урок трябва да научим от пропадането на Соломон?

„Предстоящият конфликт изисква от нас да проявяваме дух на себеотрицание, да не се уповаваме на себе си, а единствено на Бога, да използваме мъдро всяка възможност за спасяването на човешки души. Господното благословение ще придружава членовете на Божията църква, когато те работят с обединени усилия, разкривайки на един свят, потънал в тъмнина и заблуда, красотата и светостта, проявени в Христов подобен дух на себепожертвувателност, във възвеличаване на Божественото, а не на човешкото и в любов и неуморна служба за тези, които така много се нуждаят от благословенията на евангелието.”

Пророци и царе, с.39

Четвъртък

29 май

5. ПОКАЯНИЕТО НА СОЛОМОН

а. Как Светият Дух накрая събуди заспалата съвест на Соломон? 3Царе 11:11, 12 Какъв ефект имаше върху него Господната присъда? Еклисиаст 2:11, 13

„(3Царе 11:11-28 цитирано) Произнесената над него и над дома му присъда сякаш го събуди от сън и с угризения на съвестта започна да вижда глупостта си в истинската ѝ светлина.” *Пророци и царе, с. 42*

б. Коя опасност много заинтересова Соломон, за да предупреди особено младите с по-късните си писания? Еклисиаст 11:9; 12:13, 14

„Докато конфликтът не завърши, винаги ще има хора, които ще изоставят Бога. Сатана така ще подрежда обстоятелствата, че ако не сме пазени от Божията сила, те почти неусетно ще отслабят защитните сили на душите ни. На всяка стъпка трябва да се питаме: „Това ли е Господният път?” До края на живота си ще имаме нужда решително да контролираме чувствата и страстите си. Нито за миг не можем да бъдем в сигурност, ако не се уповаваме на Бога и на живота, скрит в Христос. Бдителността и молитвата са стражите на нашата чистота.”

Пророци и царе, с.44

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Кой урок трябва да научи всеки работник в Господното лозе от молбата на Соломон?
2. Как описва Библията истински обременения човек?
3. Как в по-късните си години Соломон скърбеше за погрешната употреба на своята мъдрост?
4. Какво каза Соломон, когато се вразуми?
5. Срещу коя опасност беше много заинтересован Соломон да предупреди особено младите?

* * *

7 юни 2014 г.

Дарения от първата събота за Андхра Прадиш, Индия

„Андхра Прадиш е един от 28-те щата на Индия, разположен на югоизточния бряг на страната. Той е четвъртият най-голям щат по площ и петият най-голям по население.” (Уикипедия)

В 2008 г. малка група хора от Висакапатнам писаха до Генералната конференция, изразявайки интерес към вестта на Реформацията. Генералната конференция отнесе нашия интерес към отговорните братя в нашия регион. Наскоро двама проповедника ни посетиха и споделиха удивителната вест за пробуждане и реформация под третата ангелска вест. В резултат от тези проучвания по-късно шестнайсет души бяха кръстени и се присъединиха към Божието семейство на земята.

Приели истината, решихме да споделим добрите вести на души, живеещи в съседните области. Оттогава делото постоянно напредва. Не ще спрем, докато делото приключи чрез изобилното даряване на Светия Дух.

Поради отдалечеността една от групите провежда богослужения в помещение под наем, а другите две групи провеждат богослуженията в частни домове. Тъй като Господ е протегнал ръката Си да ни помогне сега, планираме да построим дом за богослужения за настоящите ни нужди с възможност за бъдещо нарастване. Беше закупен имот за построяване на светилище. При това положение, ние, както Мойсей, апелираме към всички наши братя и сестри по целия свят да съединят ръце с нас в тази голяма кауза. Без вашите молитви и финансова подкрепа ще бъде много по-трудно за нас да осъществим тази задача.

„Това, което се дава, за да започне работата в едно поле, ще доведе до засилването ѝ на други места. Когато работниците бъдат освободени от притеснения, усилията им могат да се увеличат. Когато се довеждат души при истината, когато се основават църкви, ще има нарастване и финансова мощ. Скоро тези църкви не само ще бъдат способни да поемат грижите за делото в собствените си територии, но и ще подпомагат други полета. По този начин бремето, тежашо върху нашите (американските) църкви, ще бъде разпределено.” *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 27*

Апелираме към вас, мили братя и сестри, да помогнете и щедро дадете така, че нашето желание да изградим място за богослужение за слава на нашия Бог да бъде осъществено. Предварително благодарим за помощта ви.

Вашите братя и сестри от Андхра Прадиш

Поуки от една печална грешка

„Така Израел въстана против Давидовия дом и остава въстанал до днес.” (2Лет. 10:19)

„Вдъхновеното перо е проследило тъжния доклад на Соломоновия приемник, като един, който не успя да упражни силно влияние за верност към Йехова.” *Конфликт и кураж, с. 20*

Препоръчвани четива: Пророци и царе, с. 47-51 (6. Разделяне на царството)

Неделя

1 юни

1. РОВОАМ

а. Какво поиска народът от Соломоновия син Ровоам, когато стана цар и какво каза той? 2Летовници 10:3-5

б. Как съветът на Ровоамовите другари се различаваше от съвета на онези, които имаха повече опитност? 2Летовници 10:6-14

„Поласкан от възможността да прояви върховната си власт, Ровоам реши да пренебрегне съвета на старите хора от двореца и да направи младите свои съветници.” *Пророци и царе, с. 48*

На събранието в Сихем, в самото начало на царуването си, Ровоам можеше да вземе курс, който щеше да вдъхне доверие в способността му да стои начело на народа. Ако беше показал желание да има винаги предвид благополучието на поданиците си, народът щеше да го приеме като мъдър управител. Но в този час на благоприятен случай, като не успя да разсъди от причина до последствие, той завинаги отслаби влиянието си върху голяма част от народа.” *Ривю енд херълд, 3.06.1913*

2. ЕДНО НЕРАЗУМНО РЕШЕНИЕ

а. Как бихте описали характера на Ровоам въз основа на неговото решение?

„В предстоящата криза, предсказана от Божия пророк, Соломон имаше желанието да научи своя избран наследник Ровоам на мъдрост, но никога не успя да повлияе за добро на сина, чието ранно възпитание бе съвсем занемарено. (...) Понякога се стараеше да служи на Бога и получаваше голямо благословение, но не остана твърд и се поддаде на злите влияния, въздействащи му от ранно детство.“ *Пророци и царе, с. 47*

б. Как реагира народът срещу суровото отношение на глупавия цар? 2Летовници 10:16

„Ако Ровоам и неговите неопитни съветници разбираха Божествената воля за Израел, щяха да се вслушат в искането на народа за решителни реформи в управлението. Но когато при събирането в Сихем им се предостави удобна възможност, не успяха да постъпят разумно и по този начин отслабиха завинаги влиянието си върху голяма част от народа. Изявеното им желание да продължат и дори да увеличат започналото по времето на Соломон потисничество бе в явно противоречие с Божия план за Израел и даваше на хората повод да се съмняват в искреността на подбудите им. В този глупав и безсърдечен опит да упражни власт царят и избраните му съветници разкриха своята гордост, породена от висок пост и авторитет...“

Десетки хиляди хора от племената бяха възнегодували от потисническите мерки на Соломоновото царуване. Сега те разбраха, че единственият начин на действие е да се разбунтуват срещу Давидовия дом.“ *Пророци и царе, с. 48*

в. Как се опита Ровоам да поправи положението, когато видя грешката си? Какъв беше отговорът на народа? 3Царе 12:18

3. СТАВА РАЗДЕЛЕНИЕ

а. Как се приготви Ровоам да действа, когато видя, че само пле-

мената Юда и Вениамин му останаха верни и че другите десет племена се разбунтуваха? 2Летовници 11:1

б. Как говори Господ чрез един пророк на Ровоам, за да го спаси да не прави друга грешка, по-лоша от първата? 2Летовници 11:2-4

„В продължение на три години Ровоам се опитваше да извлече поука от тъжното си преживяване в началото на своето царуване. И успя. Той „съгради укрепени градове в Юда“, „укрепи тези крепости и постави в тях военачалници и запаси от храна, дървено масло и вино“. Постара се да укрепи градовете „твърде много“. Но тайната за успеха на Юда през първите години от царуването на Ровоам не бе в укрепените градове, а в признаването на Бога за върховен Управник. Това даде голямо предимство на Юда и Вениамин.“ *Пророци и царе, с. 49*

в. Какво направи Ровоам накрая, което имаше за резултат неуспех на Израел да бъде светлина на света? 2Летовници 12:1

„Въпреки че бе упорит по характер, самоуверен, своеволен и склонен към идолопоклонство, ако бе започнал да се уповава на Бога, щеше да развие сила на характера, твърда вяра и желание да спазва Божиите наредби. Но колкото повече време минаваше, толкова повече започваше да разчита на силата на властта си и на укрепените от него градове. Малко по малко бе завладян от наследените си слабости, докато накрая започна да упражнява цялото си влияние в полза на идолопоклонството. „Но след като се закрепил царството на Ровоам и той станал силен, оставил Господния закон, а заедно с него и целия Израел.“ (2Лет. 12:1)

Колко тъжни, колко многозначителни са думите: „...а заедно с него и целия Израел"! Хората, избрани да бъдат светлина на съседните народи, изоставиха Източника на своята сила и се постаряха да станат като тях.“ *Пророци и царе, с. 49, 50*

Сряда

4 юни

4. ЕРОВОАМ

а. След като Еровоам, царят съперник, беше поставен на трона от десетте разбунтували се племена, от какво най-много се страхуваше той и какво направи? 3Царе 12:26-29

„Най-големият му страх бе, че в бъдеще сърцата на неговите поданици могат да бъдат спечелени от управника, заемащ Давидовия престол. Мислеше си, че ако се позволи на десетте племена често да посещават древната столица на еврейската монархия, където службите в храма се извършваха както в годините на Соломоновото царуване, мнозина биха били склонни да ориентират верността си към държавата с център Ерусалим. Еровоам се посъветва със съветниците си и реши със смел удар да намали, доколкото е възможно, вероятността от бунт срещу управлението си. Намисли да осъществи това, като в границите на новото царство учреди два центъра за богослужение – единия във Ветил, а другия в Дан. За служба на Бога десетте племена бяха поканени да се събират там, вместо да пътуват до Ерусалим.”

Пророци и царе, с. 53

б. Какво направи Еровоам освен поставените две идолопоклоннически места за поклонение? 3Царе 12:31, 32

в. Как Бог спря и наказа явно предизвикателното отношение на Еровоам? 3Царе 13:1-6

„Господ желае да избави, а не да унищожава. Радва се, когато грешниците се спасяват. „Заклевам се в живота Си, казва Господ Йехова, не благоволя в смъртта на нечестивия...” С предупреждения и апели призовава съгрешилите да прекратят злите си дела, да се върнат при Него и да живеят. Господ дава на избраните Си вестители свята смелост, та онези, които ги чуят, да се убоят и да се покаят. Колко решително Божият човек изобличи царя! Тази решителност бе повече от необходима, тъй като нямаше друг начин да отправи своя упрек за съществуващите злини. Господ даде смелост на служителя Си и той успя да остави незабравимо впечатление в умовете на хората, чули вестта.” *Пророци и царе, с. 55*

Четвъртък

5 юни

5. ОПАСНОСТТА ОТ ПОГРЕШНО ВЛИЯНИЕ

а. Съзнавайки, че сме призвани да бъдем светлина на света, колко внимателни трябва да бъдем никога да не допускаме или упорядняваме лошо влияние? Евреи 12:13; 2Коринтяни 2:15, 16

„Както при Соломон, така и при Ровоам, лошият пример отклони мнозина от правия път. И днес, както някога, така става с всеки, който се предаде на нечестие – влиянието на злото не се ограничава само до извършителя. Никой не живее сам за себе си. Никой не погива сам в беззаконието си. Всеки живот е светлина, която озарява и радва пътя на другите, или тъмно и опустошително влияние, водещо до отчаяние и унищожение.” *Пророци и царе, с. 50*

б. Как Господ увери Израел, че още ги обичаше и желаше да им прости? Исая 1:17-20; Еремия 3:11-13, 22

„Въпреки порочността на онези, които се отдаваха на идолопоклоннически обичаи, Бог в Своята милост правеше всичко възможно, за да спаси разделеното царство от пълно унищожение. С течение на годините, въпреки че Божиите планове за Израел изглеждаха съвсем осуетени от уловките на хора, вдъхновени от сатанински сили, Бог продължаваше да осъществява добрите Си намерения чрез пленяването и възстановяването на избрания народ.” *Пророци и царе, с. 51*

Петък

6 юни

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Преди коронясването на Ровоам какво искаха да знаят за новия ред представителите на племената?
2. Сравни съвета, който Ровоам получи от опитните мъже, които бяха съветници при баща му, с този на младите, неопитни мъже.
3. Как реагира народът на отговора на царя и защо?
4. Какво направи Ровоам, когато видя, че беше в безпомощно състояние?
5. Какъв урок трябва да научим от грешката на Ровоам?

* * *

Цар Аса

„И Аса върши това, което е добро и право пред Господа своя Бог.” (2Летовници 14:2)

„Въпреки че войските (на Аса) бяха по-малобройни от неприятеля, вярата му в Този, на Когото се беше доверил не отслабна.” *Конфликт и кураж, 203*

Препоръчвани четива: Пророци и царе, с. 57-59 (8. *Предателството на народа* – до „бе наследен от сина си Йосафат”)

Неделя

8 юни

1. ВЯРАТА НА АСА ИЗПИТАНА

а. Какво казва Библията за Аса, внука на Соломон? 2Летовници 14:2-5

б. Как разкри Аса вярата си през време на изпита, когато етиопяните нападнаха Юда? 2Летовници 14:9-11 Как беше наградена вярата му? 2Летовници 14:12

„По време на тази криза Аса не разчиташе на „укрепени градове в Юда”, които бе построил със „стени и кули, порти и лостове”, нито на „силни и храбри” воители от добре обучената си армия. Царят се надяваше на Йехова, в чието име древният Израел бе избавян по чуден начин...”

Молитвата на Аса може да бъде подходящо произнесена от всеки християнин. Ние водим битка не „срещу кръв и плът”, но „срещу началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестията в небесните места”. В житейските конфликти ще се сблъскаме със силите на злото, обединили се срещу правдата. Нашата надежда не е в човек, а в живия Бог. С пълна увереност и вяра можем да очакваме, че Той

ще съедини Своего могъщество с човешките усилия, за да прослави името Си. Облечени във всеоръжието на Неговата правда, ние можем да победим всеки неприятел.” *Пророци и царе, с. 57, 58*

Понеделник

9 юни

2. ЕДИНСТВЕНИЯТ НАЧИН ЗА УСПЕХ

а. Как пророк Азария напомни на Аса за източника на неговата победа? 2Летовници 15:1, 2, 7

б. Какво направи Аса, за да посрещне нуждите за по-нататъшна реформация, която беше вече в развитие? 2Летовници 2Летовници 15:8

(2Летовници 15:1, 2, 7 цитирано) Силно окуражен от тези думи, Аса бързо започна нова реформация в Юда.” *Пророци и царе, с. 58*

в. Сравнявайки дните на Аса с нашите дни коя нужда трябва да осъзнаем и какво трябва сърдечно да поддържаме? Исая 48:16-18

„В този век, когато Сатана се опитва чрез различни влияния да заслепи очите на хората за изискванията на Божия закон, има нужда от мъже, които могат да накарат мнозина да „треперят от заповедта на нашия Бог”. Има нужда от истински реформатори, които да посочат на нарушителите великия Законодател и да ги научат, че „законът Господен е съвършен, възвръща душата”. Има нужда от хора добре запознати с Писанието, чиито думи и дела възвеличават заповедите на Йехова; хора, които се стремят да укрепват вярата на другите. Има нужда и от учители, о, такава нужда от учители, които да вдъхват в сърцата почит и любов към Писанието.

Широко разпространеното беззаконие в наше време се дължи до голяма степен на липсата на познание за Писанието и на неспазване на неговите принципи. Когато Божието Слово се отхвърля, това означава,

че се отхвърля и силата му да обуздава злите страсти на плътското сърце. Хората сеят за плътта и от нея жънат тление.

От пренебрегването на Библията идва и незачитането на Божия закон. Учението, че хората са свободни от послушание към Божествени-те наредби, отслабва силата на моралните задръжки и отваря вратите за безчестието в света. Беззаконие, разпуснатост и поквара върхлитат като потоп.” *Пророци и царе, с.319, 320*

Вторник

10 юни

3. „ВСТЪПИХА В ЗАВЕТ”

а. Какво обеща народът, в светлината на предишните им опитности в отстъпничество, чрез тържествена клетва направена при едно специално събиране” 2Летовници 15:12-15

б. Как може примерът на Аса при този случай да бъде едно насърчение в усилията ни да спечелим души за Христос? 2Летовници 15:9

„Следвайте да познавате Господа. Ако правите това, ще спечелите души за Христос. Не само вашата собствена душа ще бъде спасена. Силата, която обръща вашата душа, ще ви направи способни да дадете пример, който ще спечели други за Христос.” *Младежки инструктор, 9.06.1914*

в. Как честните външни хора ще бъдат убедени в спасителната сила на истината – като ни слушат или като ни наблюдават? Матей 5:16; 1Тимотей 4:12, 16

„Онзи, който носи достойно името християнин, което означава Христоподобие, ще бъде изпълнен с благочестие и чистота, с любов и благоговение към Бог и Исус Христос, Когато Той е изпратил; и неговият дух, думите и действията му ще носят печата на Небето. Другите ще видят, че той е бил с Исус и се е учил от Него. Молитвите му ще бъдат

семпли и горещи и ще се въздигат към Бога на крилете на вярата. Като се учи в училището на Христос, той ще има едно смирено мнение за себе си; и макар че може да е беден за богатствата на този свят, той може да бъде богат с красивите качества на Божия Дух, като може да благославя и обогатява другите чрез своя дух и влияние, понеже Христос в него е извор на вода, която извира във вечен живот. Наоколо си той разпръсква една атмосфера на надежда и сила, като ще засрамва онези, които са светски, егоистични и формални самозвани християни, които имат име, че са живи, а всъщност са мъртви.” *Синове и дъщери на Бога, 85*

„Светът може да бъде предупреден само като вижда онези, които вярват истината, че са осветени чрез истината, следвайки възвишени и святи принципи.” *Библейски коментар, т. 7, с. 980*

Сряда

11 юни

4. ГРЕШКИТЕ НА АСА

а. Как беше изпитана вярата на Аса, след като влезе в тържествен завет с Господа, и как той не успя? 2Летовници 16:7-9

„Дългогодишната вярна служба на Аса бе помрачена от някои грешки, извършени във времето, когато не се доверяваше изцяло на Бога. Веднъж, когато царят на Израел навлезе в юдовото царство и завзе Рама, укрепен град на около пет мили от Ерусалим, Аса потърси спасение, като се съюзи със сирийския цар Венадад.” *Пророци и царе, с. 58*

б. След като Аса не се довери на Бога във време на нужда и беше изобличен чрез Божия пророк, как извърши втора грешка? 2Летовници 16:10

в. Защо Библията описва и победите и неуспехите, положителните и отрицателните черти на характера на мъже и жени, които са били свързани с Божието дело? Притчи 15:13

„Боговдъхновеното перо, вярно на своята задача, описва греховете, надвили Ной, Лот, Мойсей, Авраам, Давид и Соломон. Описва дори

как силният дух на Илия се е поддал на изкушението по време на безстрашното му служене. Непокорството на Йона и идолопоклонството на Израел са вярно докладвани. Отричането на Петър от Христос, острият конфликт между Павел и Варнава, паденията и слабостите на пророците и апостолите – всички те лежат голи пред Светия Дух, Който повдига завесата от човешкото сърце. Пред нас е открит животът на вярващите с всичките им грешки и безразсъдства, за да стоят като поука за всички поколения след тях. Ако нямаха слаби места, те щяха да бъдат нещо повече от човешки същества и нашето грешно естество щеше да се отчае, осъзнавайки невъзможността да се достигне такова ниво на благочестие. Но когато виждаме как те са се борили и са падали, как отново са ставали и с Божията благодат са продължавали борбата, се насърчаваме и опълчваме срещу обстоятелствата, изродили нашите естествени наклонности.” *Свидетелства към църквата, т. 4, с. 13*

Четвъртък

12 юни

5. ОПАСНОСТТА ОТ ПРЕЗИРАНЕ НА ИЗОБЛИЧЕНИЕ

а. Какъв урок можем да научим от втората грешка на Аса? Притчи 10:17; 15:10

„Вместо да се смири пред Бога поради грешката си, „Аса се разгневи на гледача” (2Лет. 16:10).” *Пророци и царе, с. 59*

„Има хора, които презират укора и винаги ще го отхвърлят. Не е приятно да ти говорят за извършените грешки. В почти всички случаи, където има нужда от изобличение, хората пренебрегват факта, че Господният Дух е насърбен и делото Му – похулено. Те състрадават на онези, които заслужават порицание, тъй като личните им чувства са наранени. Подобна нечестива симпатия прави съчувстващите участници във вината на изобличения.” *Свидетелства към църквата, т. 3, с. 342*

„Нашият Творец и Управник, безкраен по сила и страшен в наказанията Си, се опитва по всеки възможен начин да подбуди хората към покаяние за греховете им. Чрез устата на служителите Си Той предсказа опасностите от непослушанието. Господ предупреждава срещу греха и го укорява. Людете Му имат успех само благодарение на Неговата милост и защото са предизвестени от избраните Му служители за опасностите от непослушанието. Бог не може да поддържа и пази хора, които отхвърлят съветите и укорите Му.” *Пророци и царе, с. 216, 217*

„Нека благодарим на Бога за предупрежденията, които ни е дал, за да ни спаси от извратените пътища.“ *Синове и дъщери на Бога, с. 260*

Петък

13 юни

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как изяви Аса вярата си в Господа, когато етиопяните нападнаха Юда?
2. Какви по-нататъшни стъпки предприе Аса в делото на реформата, след като беше чул вестта от Господа?
3. Сравнявайки дните на Аса с нашите дни, коя нужда трябва да осъзнаем и какво трябва сърдечно да поддържаме?
4. Единствено кое ще убеди честни души в спасителната сила на истината?
5. Какъв урок можем да научим от грешките на Аса, когато вярата му беше отново изпитана по-късно?

* * *

Цар Езекия

„Но Езекия не отдаде на Господа според стореното му благодеяние, защото сърцето му се надигна.” (2Лет. 32:25)

„Перспективата изглеждаше крайно мрачна. Въпреки това царят можеше още да се моли на Този, Който досега е бил негово „прибежище и сила, винаги изпитана помощ в напасти” (Пс. 46:1).” *Конфликт и кураж, с. 240*

Препоръчвани четива: Пророци и царе, с. 175-178 (29. Посланици от Вавилон)

Неделя

15 юни

1. ЦАР ЕЗЕКИЯ СЕ МОЛИ ЗА ЧУДО

а. Какво се казва за царуването на Езекия над Юда? 4Царе 18:1-3

„Възцарил се на трона, Езекия бе решен да направи всичко, което бе по силите му, за да спаси Юда от участи на северното царство. Вестите на пророците не поддържаха половинчати мерки. Надвисналото наказание можеше да се избегне само с най-решителна реформа.”
Пророци и царе, с. 171

Какво се случи на цар Езекия посредством неговото успяващо царуване? 4Царе 20:1 Как реагира Езекия на обезсърчителната вест на пророка? Стихове 2, 3

в. Каква вест донесе пророкът обратно на Езекия? 4Царе 20:4-6

„Радостен, пророкът се върна с окуражителни и обнадеждаващи думи. Като посъветва царя да постави на болното място компрес от смокини, Исаия му предаде Божията вест на милост, защита и загриженост.” *Пророци и царе, с. 175*

2. СВРЪХЕСТЕСТВЕННОТО БЛАГОСЛОВЕНИЕ НА ЕЗЕКИЯ

а. Какво поиска Езекия, тъй като искаше да бъде сигурен, че вестта е от Бога? 4Царе 20:8

„Подобно на Мойсей в Мадиямската земя, подобно на Геден в присъствието на небесния вестител, подобно на Елисей малко преди възнасянето на неговия учител Езекия помоли за знамение, че вестта е небесна...

Само чрез явната Божия намеса сянката на слънчевия часовник можеше да се върне десет степени назад и това трябваше да бъде знамение за Езекия, че Господ е чул молитвата му. „И пророк Исаия извика към Господа; и Той върна сянката десет стъпъла назад, по които беше слезнала върху слънчевия часовник на Ахаз” (4Царе 20:11).”
Пророци и царе, с.176

б. Чрез кое чудо Господ още желаше да покаже Своята милост към слугата си? 4Царе 20:7

„Търси ли някой изцеление чрез молитва, той не трябва да изоставя да си служи с лечебни средства, доколкото е в негова възможност. Употребата на такива средства, които Бог е предвидил за облекчаване на болките и като природни помощни средства за възстановяване на здравето, не е отричане на вярата. Човек в никой случай не се отрича от вярата си, когато съдейства на Бога и се поставя в най-благоприятно за оздравяването му положение.” *По стъпките на Великия Лекар, с. 155*

в. Каква песен съчини Езекия като признание за Божията милост? Исаия 38:10-20

„Възстановен в обичайната си сила, царят на Юда призна с песен милостта на Йехова и даде обет остатъка от дните си да прекара в доброволно служене на Царя на царете. Благодарността и признание-то за Божието състрадателно отношение към него е вдъхновение за всички, които желаят да прекарат живота си за прослава на твореца.”
Пророци и царе, с.176

3. ПРОВАЛЯНЕТО НА ЕЗЕКИЯ

а. Каква грешка направи Езекия, когато прие пратениците от Вавилон? 4Царе 20:12, 13

„Посещението на пратениците от далечната страна откри на Езекия възможност да възвеличи живия Бог. Колко лесно би било да им разкаже за Бога, Вседържителя на всички сътворени неща, чрез чиято благосклонност животът му бе спасен в момент на безнадеждност! Каква голяма промяна би могла да стане в сърцата на тези търсачи на истината, дошли от халдейските полета, ако се запознаеха с върховенството на живия Бог!” *Пророци и царе, с.177*

б. Защо Господ често ни позволява да правим грешки, както това стана в случая на Езекия? 2Летовници 32:25, 31

„Ако Езекия се бе възползвал от дадената му възможност да свидетелства за силата, добротата и състраданието на израелевия Бог, докладът на посланиците щеше да бъде като лъч светлина, проникващ в тъмнината. Но той възвеличи себе си повече от Господа на Силите.” *Пророци и царе, с.177*

в. Какъв урок трябва да научим от разказа за неуспеха на Езекия? Притчи 2:6-11; 11:2; 16:18; 21:2

„Разказът за неуспеха на Езекия, когато при посещението на посланиците не се показва достоен за поверената му мисия, е изключително важен урок за всички нас. Ние трябва не само да работим, но и да говорим за скъпоценния си опит с Бога, за Неговата милост и любов, за неизследимата дълбина на любовта на Спасителя. Когато умът и сърцето се изпълнят с любов към Бога, няма да е трудно да говорим за това, което е влязло в духовния ни живот. Великите мисли, благород-

ните подбуди, ясното възприемане на истината, несебелюбивите намерения, копнежът за благочестие и святост ще намерят израз в думи, разкриващи същността на сърдечното съкровище.” *Пророци и царе, с.178*

Сряда

18 юни

4. ЕЗЕКИЯ ИЗПЪЛНЕН С УГРИЗЕНИЕ НА СЪВЕЩТА

а. Щом вавилонските пратеници напуснаха, Господ изпрати Исая да изобличи Езекия за неговата грешка. Какво каза пророкът? 4Царе 20:16-18

„На Исая бе разкрито, че отпътувалите посланици са отнесли със себе си сведения за видените богатства и че царят на Вавилон и съветниците му правят планове да обогатят страната си с ерусалимските съкровища. Езекия бе извършил тежък грях. „Затова гняв падна на него и на Юда и Ерусалим.” *Пророци и царе, с.177*

б. Изпълнен с угризение на съвестта, какво каза царят, като се смири пред Господа? 2Летовници 32:26; 4Царе 20:19

„Но лошото семе бе посято; след време щеше да израсне и жетвата от него да бъде запустяване и мъка. През останалите години от царуването си царят на Юда щеше да има голямо благоденствие поради твърдото си намерение да поправи миналото и да прослави името на Бога, Комуто служеше. Въпреки това вярата му щеше да бъде сериозно изпитана и щеше да научи, че само ако изцяло се уповава на Йехова, може да се надява, че ще постига победи над силите на тъмнината, които се стремят към неговото погубване и към пълното унищожение на народа му.” *Пророци и царе, с.178*

в. Какъв успех можем да очакваме ние като мисионери, ако не даваме добър пример на другите? 1Тимотей 4:12, 16; Евреи 12:13

„Хората, с които общуваме всеки ден, се нуждаят от нашата помощ и ръководство. Душевното им състояние може да е такова, че навреме изговорената дума да се забие като гвоздей. Утре някои от тях е възможно да бъдат там, където никога няма да ги достигнем отново. Какво е влиянието ни върху тези наши близки?

(...) Едно безразсъдно движение, една неразумна стъпка и мощните вълни на някое силно изкушение могат да тласнат душата към дъното.” *Пророци и царе, с.178*

„Личният пример е много по-ценен и резултатен от много поучения.”
По стъпките на Великия Лекар, 91

Четвъртък

19 юни

5. БДЕНЕ ВЪРХУ НАШИТЕ УСТНИ И НАШИТЕ ПОСТЪПКИ

**а. Какво очаква Бог от всеки истински последовател на Христос?
Яков 2:12**

**б. Кое ще ни остави без извинение пред Божието съдилище?
Римляни 2:1-3**

„Всеки ден от живота ни е пълен с отговорности, с които трябва да се справяме. Всеки ден с думите и делата си правим впечатление на хората, с които общуваме. Колко голяма е нуждата да поставим страж на устата си и да внимаваме в постъпките си! Едно безразсъдно движение, една неразумна стъпка и мощните вълни на някое силно изкушение могат да тласнат душата към дъното. Не можем да върнем назад мислите, които сме поселили в човешките умове. Ако те са били зли, може би сме задвижили ред обстоятелства, верига от злини, които нямаме силата да спрем.

От друга страна, с примера си помагаме на ближните си да развият добрите принципи, даваме им сила да вършат добро. Самите те упражняват същото благотворно влияние върху други. Така, без да осъзнаваме, стотици и хиляди човешки същества са подпомогнати от нашето влияние. Истинският Христов последовател засилва добрите намерения у хората, с които общува. Пред невярващия, обичащ греха свят, той разкрива силата на Божията благодат и съвършенството на Неговия характер.” *Пророци и царе, с. 178*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво се случи на цар Езекия посредством неговото успяващо царуване?
2. Какъв отговор получи, след като искрено се помоли на Господа?
3. Каква грешка направи Езекия, когато прие пратениците от Вавилон?
4. Какъв урок трябва да научим от разказа за неуспеха на Езекия?
5. За да имаме успех като християнски мисионери, как трябва да бдим над нашите устни и над нашите постъпки?

* * *

Поуки от неверността на един народ

„Ако слушате доброволно, ще ядете благото на земята, но ако откажете и се разбунтувате, ще бъдете изпоядени от нож, защото устата Господни изговориха това.” (Исаия 1:19, 20)

„Онези, които трябваше да стоят като носители на светлина сред народите, чрез своето отстъпничество предизвикаха Божиите съдби.”
Ривю енд херълд, 03.1915

Препоръчвани четива: Пророци и царе, с. 158-165 25. *Призоваването на Исаия* — от „Но заплахите от вън, макар и много обезпокоителни, не бяха толкова сериозни” до края; 26. *Ето, вашия Бог*)

Неделя

22 юни

1. ЕДНО МОЩНО СВИДЕТЕЛСТВО ЗА СВЕТА

а. Каква песен пееха израелевите чада през време на техните свещени празници? Второзаконие 31:30; 32:1-3 Какво влияние трябваше да има тази песен върху съседните народи? Псалм 67:2

„Когато народът на Израел странстваше из пустинята, възхваляваше Бога в свещено песнопение. (...) И в Ханаан, когато се събираха на свещени празници, си припомнях чудните Божии дела и отправяха признателно хваление към името Му. Бог желаше целият живот на Неговия народ да бъде посветен на хваление.” *Христови притчи, с. 182*

б. Кое е най-ефективното средство, за да покажем на света, че сме получили големи благословения от Бога чрез евангелието на Исус Христос? Псалм 145:5, 6

„Нужно е много повече, отколкото го правим, да говорим за скъпоценните моменти, в които преживяваме Бога.“ *Христови притчи*, с. 183

Понеделник

23 юни

2. МНОГОКРАТНИ СЪВЕТИ

а. Какъв начин на изразяване използва Господ, за да представи на народа Си последиците от тяхното неверие? Второзаконие 8:18-20

„За да отпечата по-дълбоко тези истини в умовете на всички, великият водач ги облече в стихове. Песента бе не само историческа, но и пророческа. Тя разказваше за чудните постъпки на Бог с Неговия народ в миналото, но предсказа и големи събития в бъдещето, окончателната победа на верните, когато Христос ще дойде втори път в сила и слава. Народът бе наставен да поддържа жива в паметта си тази поетична история и да я предава на децата си и на чадата на децата си. Тя трябваше да бъде пъта от обществото, когато се събира на поклонение и да бъде повтаряна от народа всеки ден, когато извършваше работата си. Задължение на родителите бе да предават тези думи на възприемчивите умове на децата си, за да не ги забравят никога.“ *Патриарси и пророци*, с. 320

б. Какво увещание отправи Мойсей към народа на Израел в края на тяхното странстване през пустинята? Второзаконие 28:1, 2, 9-11, 58, 59, 64

„Мойсей привлече вниманието им върху „деня, в който ти застана пред Господа, твоя Бог, на Хорив“. И предизвика еврейското множество: „Защото кой народ е толкова велик, щото да има бог тъй близо при себе си, колкото е Йехова, нашият Бог, близо при нас всеки път, когато Го призоваваме? Или кой народ е толкова велик, щото да ма такива справедливи повеления и съдби, какъвто е целият този закон, който излагам пред вас днес?“ (Второз. 4:7, 8). Днес предизвикателството

към Израел може да бъде повторено отново. Законите, които Бог даде на древния Си народ, бяха по-мъдри, по-добри и по-хуманни от тези на най-цивилизованите народи на земята. Законите на народите носят отпечатък от несъвършенствата и страстите на необновеното сърце, но Божият закон носи Божествен печат.

(...) Великият водач все още бе изпълнен със страх, че народът щеше да отстъпи от Бога. С възвишени и вълнуващи думи се обърна към хората, представяйки пред тях благословенията, които щяха да имат при условие на послушание, и проклятията, които щяха да последват престъплението им.” *Патриарси и пророци, с. 318, 319*

Вторник

24 юни

3. ЕДНО ГОЛЯМО РАЗОЧАРОВАНИЕ

а. Как се отнесе Израел, като народ, към святото доверие, което му беше оказано от Бог? Еремия 2:21; Осия 10:1

„Израелтяните обаче пренебрегнаха високите си привилегии на Божии представители. Забравиха Бога и не изпълниха святата мисия. Даденото им благословение не донесе благословение за света. Използваха предимствата си, за да прославят себе си.” *Деяния на апостолите, с. 9*

б. Как пророческото увещание на Бог, дадено чрез Мойсей, се изпълни във времето на юдовите царе? 2Летовници 36:14-17,20; Еремия 39:8, 9

„Израелевите чада бяха взети пленници във Вавилон, понеже се отделиха от Бога и повече не поддържаха принципите, които им бяха дадени, за да ги запазят свободни от методите и практиките на народите, които безчестяха Бога. Господ не можеше да им даде преуспяване. Не можеше да изпълни завета Си с тях, докато те бяха неверни на принципите, които им беше дал да поддържат ревностно. Чрез своя дух и действие те представиха погрешно Неговия характер и Той позволи да бъдат взети пленници. Понеже те се отделиха от Него, Той ги смири. Остави ги на собствените им пътища и невинният страдаше с виновния.” *Библейски коментар, т. 2, с. 1040*

в. Как откри Бог Своето разочарование от Израел? Исая 5:1, 2, 25

„Евреите обаче не обърнаха внимание на предупреждението. Те забравиха Бога и изпуснаха от погледа си високата привилегия на Негови представители. Благословенията, които бяха получили, не послужиха на света. Присвоиха си всички предимства за собствена прослава. Ограбяха Бога откъм изискваното от Него служене и по този начин ограбяха събратята си откъм религиозно водителство и свят пример.” *Христови притчи, с. 177*

Сряда

25 юни

4. ИЗРАЕЛ РАЗПРЪСНАТ МЕЖДУ НАРОДИТЕ

а. Какво е писано за управлението и съдбата на последния цар на Юда? 2Летовници 36:11-13; Еремия 39:4-7

„Какво тъжно и ужасно предупреждение е това (записът за пагубния край на Седекия) за тези, които се закоравяват от изобличение и които не се смиряват в покаяние, че да може Бог да ги спаси!” *Библейски коментар, т. 2, с. 1040*

б. Какво трябваше да бъде осъществено чрез разпръсване на избрания Божи народ между народите, въпреки че вече се бяха доказали като такива, на които не може да се разчита?

„Господ разпръсна (народа Си), за да може знанието за Неговата истина да бъде занесено на света. Ако бяха верни, истински и послушни, Бог щеше да ги върне отново в собствената им страна...

Между израелевите чада имаше християнски патриоти, които бяха твърди като стомана за принципа и на тези верни мъже Господ погледна с голямо удоволствие. Това бяха мъже, които нямаше да бъдат покварени от егоизъм, които нямаше да помрачат Божието дело чрез следване погрешни методи и практики, мъже, които щяха да почитат Бога, загубвайки всичко. Те трябваше да страдат с виновния,

но в Божието провидение тяхното пленничество във Вавилон беше средството, което да ги изведе на преден план и примерът им на неопетнена праведност да свети с по-силен небесен блясък.” *Библейски коментар, т. 2, с. 1040*

в. Какъв беше резултатът от преследването, което дойде върху вярващите в Ерусалим? Деяния 8:1, 4, 5

„Вместо да възпитават новоповярвалите да разнасят евангелието на онези, които не го бяха чули, имаше опасност да останат в пътя на доволството от постигнатото. За да се разпръснат представителите Му по света, където щяха да работят за други, Бог допусна да започне срещу тях преследване. Изгонени от Ерусалим, вярващите „разгласяваха благовестието.” *Деяния на апостолите, с. 47*

Четвъртък

26 юни

5. ОГРОМНАТА ОПАСНОСТ ОТ ФАЛШИВА САМОУВЕРЕНОСТ

а. Как Йоан Кръстител разтърси фалшивата увереност на еврейския народ? Матей 3:9

„Еврейският народ подхранваше мисълта, че са любимците на небето и че трябва винаги да бъдат смятани за Божия църква. Те обявяваха, че са чада на Авраам, и основанието за тяхното благополучие им се струваше така непоклатимо, че нито земя, нито небе не ще могат да оспорят правата им. Но чрез живота си на измяна те се приготвиха за осъждането на Небето и за отделяне от Бога.” *Христови притчи, с. 179*

„Юдеите неправилно тълкуваха Божието обещание за вечно благоволение към Израел (Еремия 31:35-37 цитирано). Като еднокръвни потомци на Авраам, юдеите смятаха, че имат пълно право над това обещание. Те обаче бяха пренебрегнали условията, които Бог беше определил...

Божие благоволение се обещава на хора, в чиито сърце е записан Неговия закон. Те са едно с Него. Но юдеите се бяха отделили от Бога. (...) Умовете им бяха помрачени от престъпления, но те извиняваха греховете си с това, че Бог в миналото им беше показвал голямо благоволение. Те се ласкаеха, че са по-добри от другите човеци и имат право на Неговите благословения. Тези неща „са написани за поука на нас, които сме достигнали последните времена” (1Кор. 10:11). Колко

често и ние тълкуваме погрешно Божиите обещания и си въобразяваме, че Бог благоволи в нас поради някое наше добро дело. Бог не може да извърши за нас онова, което би желал да направи, понеже ние си служим с Неговите дарове, за да увеличим нашето самодоволство и да закоравим сърцата си в неверие.” *Животът на Исус, с. 70, 71*

Петък

27 юни

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Кое е най-ефективното средство за показване на света, че сме получили големи благословения от Бога чрез евангелието на Исус Христос?
2. Какво увещание отправи Мойсей към народа на Израел в края на неговото странстване през пустинята?
3. Как откри Бог Своето разочарование от Израел?
4. Как учи Библията, че фалшивата увереност е много опасна?
5. С каква цел Господ разпръсна израелския народ между народите?

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО

АПРИЛ	МАЙ	ЮНИ
5 - 19,57 ч	3 - 20,28 ч	7 - 21,02 ч
12 - 20,05	10 - 20,36	14 - 21,05
19 - 20,13	17 - 20,44	21 - 21,08
26 - 20,21	24 - 20,50	28 - 21,08
	31 - 20,57	

Събота, 5 юли 2014 г. е ден за всеобщ пост и молитва за лично осветение и за успеха на Божието дело.

ПРОГРАМА

за общообразователния час в събота след обед

През това тримесечие ще продължим с изучаването на книгата "Животът на Исус" от Елън Уайт.

Първото издание

АПРИЛ

стр.

5	69. На Елеонския хълм	515
12	70. „Тези Мои най-малки братя“	524
19	71. Слуга на слугите	529
26	Благодарствен час	

МАЙ

3	72. „За Мой спомен“	538
10	73. „Да се не смущава сърцето ви“	546 - 555
17	73. „Да се не смущава сърцето ви“	555
24	74. Гетсимания	563
31	Благодарствен час	

ЮНИ

7	75. Пред Ана и съдилището на Кайафа	575
14	76. Юда	589
21	77. В съдилището на Пилат	596
28	Благодарствен час	

АПРИЛ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	вторник	Еклисиаст 8:5, 12	Исая 63:8, 9
2	сряда	1Коринт. 16:13, 14	2Тимотей 4:16-18
3	четвъртък	Исая 35:3, 4	Притчи 19:23
4	петък	Филипяни 2:3-8	Молитвен час
5	събота	Йоил 2:1, 11-13	Залез: 19,57
6	неделя	2Коринтяни 5:9, 10	Псалм 25:16-18,20,21
7	понеделник	Матей 7:7-12	Йов 23:11, 12
8	вторник	Ефесяни 6:6-8	Деяния 2:40, 42
9	сряда	Еремия 5:11	Псалм 19:21, 23
10	четвъртък	Йоан 6:33-35, 37	2Кор. 2:14-17
11	петък	Галатяни 6:9, 10	Молитвен час
12	събота	Исая 2:2, 3	Залез: 20,05
13	неделя	Псалм 68:19, 20	Захария 3:3-7
14	понеделник	1Йоаново 3:19-22	Даниил 3:28
15	вторник	Псалм 24:12, 14	Левит 26:3,4,6,12
16	сряда	Исая 26:7-9	Марк 10:28-31
17	четвъртък	Псалм 109:26, 27, 30	Съдии 10:10-16
18	петък	Деяния 13:47	Молитвен час
19	събота	Псалм 85:6-8	Залез: 20,13
20	неделя	Йоан 8:12	Захария 10:1
21	понеделник	Псалм 104:33, 34	Лука 19:5-10
22	вторник	Деяния 10:34, 35	Еремия 14:22
23	сряда	Матей 15:10, 19	Деяния 14:22
24	четвъртък	1Царе 1:17	Псалм 77:2-12
25	петък	2Лет. 31:20, 21	Молитвен час
26	събота	Евреи 10:19-25	Залез: 20,21
27	неделя	Изход 13:21, 22	Лука 12:47,48
28	понеделник	Притчи 9:6, 10	Исая 44:21,22
29	вторник	Матей 25:13-19	Псалм 51:9-12
30	сряда	Второз. 7:17-19, 21	Езекиил 30:1-3

МАЙ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	четвъртък	Второз. 8:2, 3, 5, 6	2Лет. 7:14-16
2	петък	Тит 3:8	Молитвен час
3	събота	Исая 60:21, 22	Залез: 20,28 ч
4	неделя	Битие 35:2	Лука 7:44-50
5	понеделник	3Царе 2:3	Йоан 14:15-18
6	вторник	Исус Навин 24:14-16	Даниил 3:28
7	сряда	Псалм 34:17-19	Откр. 3:17-19
8	четвъртък	2Коринтяни 10:17,18	Еремия 33:14-16
9	петък	Битие 26:3-5	Молитвен час
10	събота	Исая 2:1-5	Залез: 20,35 ч
11	неделя	Римляни 13:3-13	Матей 18:19, 20
12	понеделник	Псалм 104:33, 34	2Кор. 2:14-17
13	вторник	Даниил 6:19-23	Езекиил 30:1, 2
14	сряда	Псалм 44:1-3	Еремия 51:53, 45
15	четвъртък	2Летовници 31:20, 21	1Йоаново 4:11, 12
16	петък	Йоан 16:23, 24	Молитвен час
17	събота	Еремия 31:9-11	Залез: 20,43 ч
18	неделя	Лука 9:10, 11	Матей 18:19,20
19	понеделник	Псалм 17:5-8	Псалм 42:1-3,11
20	вторник	Второзаконие 12:28	Йоан 2:23-25
21	сряда	Михей 6:6-8	Осия 14:1, 2
22	четвъртък	Иов 9:1-4	Исая 44:21,22
23	петък	1Йоаново 2:28, 29	Молитвен час
24	събота	Исая 49:13-16	Залез: 20,50 ч
25	неделя	Колосяни 3:12-15	Псалм 40:16,17
26	понеделник	Псалм 68:19,20	Осия 14:1,2
27	вторник	Притчи 16:8	Евреи 4:15,16
28	сряда	Битие 18:18,19	Исая 64:6-9
29	четвъртък	Притчи 16:20	Псалм 42:8-11
30	петък	Ездра 8:21-23	Молитвен час
31	събота	Еремия 33:14-16	Залез: 20,56 ч

ЮНИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	неделя	2Летовници 20:20	Деяния 1:6-11
2	понеделник	Притчи 16:20	1 Йоан 4:7-11
3	вторник	Иов 33:26, 30	Еремия 3:19-23
4	сряда	Лука 6:31,32,35,36	Псалм 50:15-23
5	четвъртък	Исая 32:7,8	Матей 24:36-42
6	петък	Лука 22:35	Молитвен час
7	събота	Исая 62:6,7,11,12	Залез: 21,02 ч
8	неделя	Лука 22:35	1Коринтяни 16:13, 14
9	понеделник	Притчи 16:20	Исая 11:1-5
10	вторник	Исая 49:13-16	Колосяни 2:1-7
11	сряда	Псалм 71:14-18	Еремия 4:1-4
12	четвъртък	Ефесяни 6:10-13	Псалм 134
13	петък	Колосяни 1:9-11	Молитвен час
14	събота	Исая 41:10-14	Залез: 21,05
15	неделя	2Коринтяни 5:14,15	Йоан 4:34,35
16	понеделник	Исая 54:17	Езекиил 18:29-32
17	вторник	Лука 12:29-32	1Петрово 1:13-19
18	сряда	Неемия 5:9	Еклисиаст 2:10,11
19	четвъртък	Еремия 17:9, 10	Евреи 4:12, 13
20	петък	2Летовници 19:5-9	Молитвен час
21	събота	Йоан 12:35,36	Залез: 21,08 ч
22	неделя	Второз. 23:14	Яков 5:7, 8
23	понеделник	Исая 50:4,5,7	Левит 26:3,4,6,12
24	вторник	Иов 5:8-13	Захарий 1:3,4
25	сряда	Еремия 10:23,24	1Тимотей 1:7
26	четвъртък	Йоан 9:4, 5	Авакум 3:17-19
27	петък	Матей 7:12	Молитвен час
28	събота	Псалм 2	Залез: 21,08 ч
29	неделя	1Петрово 5:5-7	1Коринтяни 4:4, 5
30	понеделник	Притчи 12:2, 3	Осия 6:1-3

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

